

سووپرہی چیلہ زہرد
بہ قہرہ

سووپرہی چیلہ زہرد لہ مہ دینہ ہاتوتہ خوارہ وہ و
بہ (بسم اللہ) وہ ۲۸۶ ثایہ تہ

بہ ناوی خوای بہ خشہر و دل لاوین.

تہ لف، لام، میم (خو بہ مانای تہم پیتانہ زانترہ) ﴿۱﴾
تہ مہ، تہو قورٹانہ یہ کہ لہوا شکئی نییہ، ری نیشان دہرہ
بوؤ خوپاریزان ﴿۲﴾ (خوپاریزان) تہ وانہن کہ بہ غہیب نہین
و نادیار برپوا دینن و نویژ بہ جی دینن و لہو بژیوہش وا
بہ وانمان داوہ تہ بہ خشن (تینفاق تہ کهن) ﴿۳﴾ تہ وانہ کہ
بہ وہی بوؤ تہو ہاتووہ و بہ وہی بوؤ پیغہ مہرانی بہر لہ توؤ
بہ ری کراوہ برپوا دینن و بہ رۆژی پەسلانیش یہ قینیان
ہہ یہ ﴿۴﴾ تہ وانہ، پەرودہ رندہ یان ری بہ ریانہ و دیارہ تاقمی
رزگارنن ﴿۵﴾

دووسہت و ہہشتا و شہش ثایہ تہ

به راستی کهسانی که کوفریان کرد، ته فاوه تیان بوناکا، چ (له عه زابی خوا) بیان ترسیینی یا نه بیان ترسیینی، بروا ناهینن ﴿۶﴾ خوا مۆری له سهر دل و گوپی ته وان داناوه و په رده ی به سهر چاویاندا کیشاوه، نازاریکی پرژانی گه وره یان بو دیاری کراوه ﴿۷﴾ له خه لک هه ندی کهس هه ن که ته لاین: به خوا و رۆژی به ری بروامان هیناوه، له حالیکدا که ته وان بروادار نین ﴿۸﴾ ته یانه وی خوا و برواداران فریو بدهن، (به لام بیجگه له خویان (که سی) تر فریو نادهن، له حالیکدا که ههستی پی ناکه ن و پی ناچه سین و نافامن ﴿۹﴾ له دل و دهروونیاندا دهغه ز و ناساغی و نه خوشی هه یه، جا خوا نه خوشییه که یانی زیاد کرد و له بهر ته وه ی درویان ته کرد، تووشی عه زاب و رهنجیکی دهردناک ته بن ﴿۱۰﴾ هه رکاتی پیمان بگوتری: له گۆی زهوی و هه رده دا فیتنه و فساد و بهد فیری مه که ن، ته لاین: نیمه ته نیا چاکه کارانین ﴿۱۱﴾ ناگادار بن! هه ره مانه خراب و موفسیدن، به لام ههستی پی ناکه ن ﴿۱۲﴾ کاتی به وانه بوتری: هه ره کوو خه لکی تر بروا بینن، ته لاین: نایا وه کوو نه فامه کان نیمان بینین؟ بزنان هه ره ته وانه نه فام و که م ئاوه زن، به لام به مه نازانن ﴿۱۳﴾ هه ر ده م و کاتی تووشی ته وانه ی که بروایان هیناوه ته بن، ته لاین نیمه ش بروامان هیناوه، هه رکاتی به نهینی ته چنه لای (سه رده سته ی) شه ی تانه کانی خویان، ته لاین: له راستیدا له گه ل ئیوه یین و گه مه و گه پجار یان پی ده که یین ﴿۱۴﴾ خوا گه پجار به وان ده کا و مۆله تیان ده داتی تا له نافه رمانی خویاندا سه رگه ردان ته بن ﴿۱۵﴾ ته وانه که ساتیکن که راسته ری و رینوینیان به گومرپی داوه (گۆریویانه ته وه)، جا بازارکانییه که یان قازانجی بو نه داوان و ریگای راستیشیان به دی نه کرد ﴿۱۶﴾

مهسه لهی ئەوان (مونا فقیین)، ههروه کوو مهسه له و مهرد و حال و باری که سیکه که ناگریکی هه لکردبێ (تا له بیوانی تاریکدا ریگی خۆی په یا بکا)، به لام کاتی که ناگره که دهووبه ری خۆی رووناک بکا، خوا بیکوژینیتته وه و له تاریکیدا به جییان بهیلتی، هیچ کوئی نابینن ﴿۱۷﴾ (ئهوانه) کهر و لال و کویرن، جا ئەوان بو لای ریگی ههق نا کهرینه وه ﴿۱۸﴾ یا ههروه کو ریژنه و تهوژم و لووزهوی په لهی باران که له شوی تاریک و نوته کهدا (شریخه شریخی ههوره) برووسکه و چه خماخه لیكدان، به ریژهو بباری و (ئهوانیش) له ترسی مردن تلی و قامکیان ده ئاخیه گویچکهی خویان (به لام ئەبی بزانیین) خوا دهووهی لهم خوا نه ناسانه داوه ﴿۱۹﴾ تیزیکه برووسکهی بهرق (ئاوی) چاویان بیا، هه رکاتی بهرق پرشنگ (و نوور) ده هاوی و (بنار و بیوان) بو ئەوان رووناک ئەکا، له بهر رووناکایی ئەودا ئەرۆن، کاتیکیش (ئهو رووناکاییه) به سه ریاندا تاریک ئەبی، رهق ئەوهوستن، وه ئەگەر خوا بییهوی هیزی بیستن و دیتنیان له ناو ئەبا، به راستی خوا به سه ره موو شتی کدا خاوهن ده سه لاته ﴿۲۰﴾ ئەی خه لکینه! پهروه رندهی خۆتان بهه رستن، ئەو پهروه ری نه رهی که ئیوه و پیشینانی خولقاند، به لکوو ئیوه خۆ پیاریزن ﴿۲۱﴾ ئەو پهروه ری نه رهی که زهوی و ههردی کردۆته فهرش بو ئیوه و ئاسمانیشی کردۆته بینا و له ئاسمانیش ئاو (و بارانیکی بو ئیوه) ناردوه و به هوی ئەو بارانه وه هه موو جوړه میوهیه کی بو رۆزی ئیوه له گۆی زهوی رواندوه، که وابوو هاوبهش بو خوا دامه نین، له حالیکدا که (ئهوانه) ئەزانن ﴿۲۲﴾ ئەگەر له بابته ئەوهی وا بو عه بدی خۆم (پیغه مبهر) ناردۆته خوارئ، له شک و دوو لیدان (به لایه نی که مه وه) سووره یه ک وه کوو ئەو بینن، وه شایه ده کانی خویان بیجگه له خوا بانگ بکهن، ئەگەر راست بیژن ﴿۲۳﴾ (که وابوو) ئەگەر ئەم کاره تان نه کرد - که هه رگیزیش بوتان ناکرئ - له ناگرئ که (دهسته چیله کهی) له شی خه لک و بهرده، خۆ پیاریزن، که بو خوانه ناسان ساز و ئاماده کراوه ﴿۲۴﴾

به که سانج که بروایان هیئاوه و کاری چاکیان نه انجام داوه، مزگینی بده که به ههشت گه لیکیان بو هه یه که چۆمه ناوی زۆر به ژیر داره کانیدا ئهروا، هه رکاتی میوه یه که له وه به وان بدری، ئه لاین: ئه مه هه ئه وه یه که له به را پیمان درابوو، ئه و میوه یانه ی وا بو یان ده هیئدری، هه موویان (له چاکی و جوانی و زهری فیدا له میوه ی دنیا یی ئه چی و) وه که یه کن، وه بو ئه وانه له وه به هه شتانه دا خیزان گه لی پاک و خاوین هه یه و هه میسه له وئی (له به هه شت) دا ئه میننه وه، ﴿۲۵﴾ خوا له وه میسال به میشووله (کویره) و پیشکه بچوو کتر له و یا گه وره تر به هیئته وه، شهرم ناکا، (جا له و ناوه دا) ئه وانه ی که بروایان هیئاوه، ئه زانن ئه م (نموونه هیئانه وه یه) هه قیقه تیکه له په روه رینه ریانه وه یه، به لام ئه وانه ی که بی برواشن ئه لاین: مه به سستی خوا چیه له م وینه هیئانه وه؟ خوا زۆر که سی پی گومرا ئه کا و زۆر که سیشی پی رینوینی و شاره زا ئه کا، خوا به و (مه سه له) که س گومرا ناکا، مه گه ر فاسقان نه بی ﴿۲۶﴾ (فاسقان) ئه مانه ی که په یمانی خوا دوا ی مه حکه م گری دان، ئه پسینن و پیوه ندیک که خوا فه رمانی پیدا بوو، ئه برن، و له رووی زه ویدا فه ساد ئه که ن، هه ر ئه مانه ش له زه ره ر و زیاندان ﴿۲۷﴾ جا چلۆن له خوا حاشا ده که ن؟ که چی ئیوه له شیکی بی گیان بوون و خوا گیانی کرد به به رتانا، له دوا ییشدا ئه تانمرینی و جارئ تر (له و دنیا) زیندووتان ئه کاته وه، ئه وسا ئه گه رینه وه بو لای خوا ﴿۲۸﴾ هه ر ئه و خوا یه شه که ئه وه ی له زه ویدایه بو ئیوه ی به دیه ئناوه، له پاشان خه ریکی به رزایی و ئاسمانه کان بوو، ئه وانی به وینه ی هه وت نه مۆم ئاسمان هه لدا (و سازیدان)، خوا ئاگای له هه موو شتیک هه یه ﴿۲۹﴾

کاتتی که پهرورندهی تو به پهری وت: من له زهویدا جی نشینیک دائه نییم، مه لاتیکه وتیان: ئایا که سی له زهویدا شه که یته جی نشین که خراپه و خوین پیژی بکا؟ (شه گهر مه به ست له به دیه پینانی مرؤف عیباده ته)، ئیمه په سنی پیروژ و حمد و چاکه ی تو شه لیین، (پهروه ریته ر) فه رموی: من شتانیک شه زانم که ئیوه نایزانن ﴿۳۰﴾ شه وسا خوا هه موو ناویکی به ئادهم فیتر کرد، له پاشان شه وانهی به مه لاتیکه کان نیشان دا و فه رموی: شه گهر راستی بو چون، ناوه کانی شه مانهم پی بلین ﴿۳۱﴾ مه لاتیکه وتیان: هه ر تو له که مایه سی دوور و بی خهوش و پاک، بیجکه له وهی تو فیتر کردوین هیچی تر نازانین، به راستی تو زور زانای و له کارزانی ﴿۳۲﴾ فه رموی: شهی ئادهم! ناوه کان به وان بلی (تا له نه زانی خویمان ئاگادار بن)، کاتتی ئادهم شه واننی ئاگادار کرد، خوا فه رموی: پیم نه وتن من له هه ر نه پینی و نه دیار (و پازی) ئاسمانه کان و زهوی ده زانم و هه روایش شه وهی ئاشکرای ده که ن یا ده یشارنه وه، پیی ده زانم ﴿۳۳﴾ شه ده مه ی وا به مه لاتیکه کانم وت: بو ئادهم کورنوش و سوژده بهرن، هه موو بیجکه له ئیبلیس سوژده یان برد، ئیبلیس نافه رمانی کرد و خو ی به زلتر زانی، بوو به یه کئی له کافران ﴿۳۴﴾ وتمان: شهی ئادهم! تو و خیزانت له به هه شتا نیشته جی بن و له و خوارده مه نیانه ی شه وی هه رچی بتانه وی بخون، ته نیا نیزیکی شه م دار (ی هانا) قه دهغه کراو بو ئادهم، مه که ون، چونکه (به م کاره) له ناحه ق کاران دینه ژمار ﴿۳۵﴾ جا له دواییدا شه یتان پیی شه واننی هه لخناند و شه واننی له به هه شت ده رپه راند، ئیمه به وانمان وت: هه مووتان له به هه شت وهرنه خورای، هه ر خو تان دژ و دوژمنی خو تانن، تا ماوه یه کی دیاری کراو، جیگا و هو ی ژیان و که لک وهرگرتنتان له هه رد و زهوی شه بی ﴿۳۶﴾ شه وسا ئادهم له پهرورنده ی خو ی چهن بیژیه کی پیی که یشت، شه وسا تو به ی کرد و خوا تو به ی شه وی قه بوول کرد، به راستی هه ر خوا تو به وهرگر و دل لاوینه ﴿۳۷﴾

وتمان: هەمووتان لەوێ (بەهەشت) وەر نە خواری (بۆ سەر زەوی)، جا هەرکاتێ ریتوینتکتان لە لای منەو بە ئیوێ هات، هەرکەس لەوێ پەڕپەوی بکا، نە ترسیکیان بۆ هەبێ و نە خەفەتباریش ئەبێ ﴿۳۸﴾ کەسانی کە هەلە و کوفریان کرد و نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ خستەو، ئەوانە جەهەندەمین و بۆ هەمیشەش لەویدا قەتیس ئەمێننەو ﴿۳۹﴾ ئەو زارۆی ئیسرائیل! ئەو نیعمەتانەو و پێمەدان، بیهیننەو بێر، و بەو پەیمانەو و لەگەڵ مندا گریتان داو، وەفای پێ بکەن، تا منیش بە پەیمانی ئیوێ وەفا بکەم، و تەنیا لە من بترسن ﴿۴۰﴾ بەوێ و ناردوومەتە خواری (قورپان) بروا بیهینن، چونکە ئەو کەلام و کتیبەو (تەورات) و لای ئیوێ هە ئیسەلمینن، مەبنە پێشەنگی ئەوانەو و حاشا لەم کتیبەو دەکەن، و نیشانەکانی من بە نرخێ کەم مەفرۆشن، و تەنیا لە من خۆ پاریژن ﴿۴۱﴾ جلکی ناحەقیکار مەکەن بە بەر هەقدا، و هەقیقەت مەشارنەو، لە حالیکیدا کە ئیوێ ئەزانن ﴿۴۲﴾ نوێژ بەجێ بێنن و زەکات بدەن و لەگەڵ کورپنۆش و رکوع بەراندان بچنە رکوع ﴿۴۳﴾ ناخۆ فرمان ئەدەن خەلک چاک بن؟ بەلام خۆتان لە بێر ئەبەنەو و خۆتان هەلداوین و خۆتان جیا دەکەنەو، کەچی ئیوێ کتیبەو (تەورات) ئەخویننەو، جا بۆچ ئەقلی خۆتان ناخەنە کار؟ ﴿۴۴﴾ بە خۆراگری و تابشتەهینان و دوعا و نوێژ (خویندن) یارمەتی وەرگرن، بەراستی ئەوێ گەر و گرانە، مەگەر بۆ خۆبە زلنەزانان و خاشعین ﴿۴۵﴾ (خاشعین) کەساتیکن کە لییان پوونە و سوور دەزانن و دلنیان ئەچنە دیداری پەرورێنەری خۆیان و بەراستی بۆ لای ئەو ئەگەر پێنەو ﴿۴۶﴾ ئەو زارۆی ئیسرائیل! بیهیننەو بێر ئەو چاکەو و لەگەڵ ئیوێم کرد. لە چاوە هەموو خەلکی دنیا پتر پتریز و قەدرم لە ئیوێ نا ﴿۴۷﴾ لەو رۆژە پەرواتان هەبێ کە هیچ کەس لەباتی کەسێ تر سزا نادری، لەوێ نە گرهۆ دانان و بارمەتی تێدایە و نە خۆ کرپنەو و بێکیش هەبێ، دیارە لەوێ کەسیش بە فریا و هانای کەس نایێ ﴿۴۸﴾

(ههروهها بهيئنهوه بير) ئەو رۆژگارەى ئيوهم له (دهس) فيرعه ونييان پرگارکرد، كه هه ميشه ئيوهيان زۆر به سهختى شكهنجه و سازار ئەدا، ئەوان كوراني ئيوهيان سهه دهپري و ژناني ئيوهيان (له منالييهوه بۆ كه نيزى و كاره كهرى) زيندوو رانه گرت، ئەمه به لا و ئەزموونتيكى كه وره بوو، بۆ ئيوه له لايهن پهروه رينه رتانهوه ﴿۴۹﴾ (بهيئنهوه بير) ئەو دهمه ي وا زهريام بۆ ئيوه له ت كرد، ئيوهم پرگار كرد و فيرعه ونييانم خنكاند و له نيو ئاو نوقمم كردن، ئيوه ته ماشاتان ئە كرد ﴿۵۰﴾ ئەوسا كه چل رۆژ؛ ژوانمان له گه ل مووسا دانا، ئيوه له دواى ئەو گويره كه تان كرده خواى خۆتان، و ئيوه بهم كاره سته متان (له خۆتان) كرد ﴿۵۱﴾ له دواى ئەم كاره (ناشياوه) ئيوه مان به خشى، تا به لكوو (ببير بكه نه وه و) شوكرى ئەم نيعمه ته به جى بيئىن ﴿۵۲﴾ (ههروهها بهيئنهوه بير) ئەو دهمه ي وا به هيواي رينوئىنى بوونى ئيوه (بۆ لاي ههق)، كتيب و فورقانم (هۆى جيا كه ره وهى ههق له باتل) به مووسا دا تا به لكوو شارهزا بن ﴿۵۳﴾ ئەو دهمه ي كه مووسا به هۆزى خۆى وت: ئەى هۆزا به راستى ئيوه به وهى وا گويره كه تان كرده (خواى) خۆتان، سته متان له خۆتان كرد، كه وابوو په شيمان بسنه وه و بگه رپينه وه بۆ لاي به ديهيئنه رى خۆتان، جا وهرن يه كتر بكوژن، ئەم كاره له پيشگاي به ديهيئنه رتان بۆ ئيوه باشته ر، له پاشان خوا تۆبه ي ئيوه قه بوول كرد، چونكه به راستى ئەو تۆبه قه بوول كهر و دلۆقانه ﴿۵۴﴾ ئەو دهمه كه وتان: ئەى مووسا! هه رگيز بروا به تۆ ناهيئىن، تا به ئاشكرا خوا ببينىن، جا له وه دهمه دا هه و ره بريسكه (له ئيوه ي دا و) ئيوه ي گرت و ئيوه ته ماشاتان ده كرد ﴿۵۵﴾ له دواى مردنتان، ئيوهم زيندوو كرده وه تا به لكوو شوكرى خوا به جى بهيئىن ﴿۵۶﴾ هه ورمان بۆ كردن به سابات و به سه يوان و سيبهر، به سه رتانه وه (له كاتى چوونه ده رى بۆ سه ر كيو)، مهن (گه زۆ) و سه لوا (گوشتى برژيوى كه ره واله: شىلاقه: هه وي رده) مان بۆ ناردن، (وتمان) له و رسق و رۆزىيه پاك و خاوينه كه پيم داون بخۆن، ئەوانه ناحه قىيكيان له ئيمه نه كرد، به لكوو ناحه قىيان له خويان كرد ﴿۵۷﴾

ئەو دەمە ی که وتمان: بچنه ناو ئەم ئاواپی یه (بهیتولموقه دەس) هەرشتیکی دەخۆن و چی دهخۆنهوه، به ئاره زووی خۆتان بکهن، له دەر وازه وه به سوژده بردن و خۆبه کم زانین بچنه ژووری و بلین: خویا گونا حمان بوهرینه، تا ئیمهش تاوانه کاتتان ببه خشین و به کارچاکان پاداشی زۆرتر ئەدین ﴿۵۸﴾ جا ئەوانه ی وا سته میان کرد، ئەو قسه ی پییان و ترابوو پیچه وانه و بهراوه ژوویان کرد و گۆرییان، جا له بهر ئەمه که نافه رمانییان کرد، به لا و عه زابی ئاسمانیمان بۆ ناردن ﴿۵۹﴾ ئەوسا که مووسا بۆ هۆزی (تینووی) خۆی داوا ی ئاوی کرد، جا دهستوورمان پیدا به دار عه سا که ت له بهرده که بده، له نا کاو دوانزه کانی ئاوی لی هه لقو لی، به جوړیکی وا که هەر تیره یه ی به جیی ئاو خوار د نه وه ی تایبه تی خۆی پی ئەزانی و ئەیناسی (به وانمان وت): له رسق و رۆزی خوا بخۆن و بخۆنه وه، به لام له زه ویدا به د فهر پی مه که ن ﴿۶۰﴾ ئەو ده مه شتان له بیس بۆ که وتتان: ئە ی مووسا! ئیمه هه رگیز به یه ک خوار ده مه منی هه دا ناده ین، جا له خوی خۆت بخوازه، تا له وه ی له زه وی ده رو ی و سه وز ته بی (سه وزی)، له هاروی و سیر و نیسک و پیواز بۆ ئیمه بروینی، (مووسا) وتی: ئایا له باتی چاکتر، خۆراکی کم بایه خترتان ئەوی؟ سه ر به ره ژیر برۆنه شاریک، چونکه هه رچی بتانه وی له ویدا هه یه، خوا (داغی) زه لیلی و نیاز و بی ئەنواپی به تو یلی ئەوانه وه نا و دو چاری غه زه بی خوا بوون، چونکه یاغی ببوون و ملیان له ده س دریتی نابوو، حاشایان له ئایه ت و نیشانه کانی خوا ئە کرد و پیغه مبه رانیان به ناهه ق ئە کوشت، چونکه مل باده ر و تاوانکار و ده ست دریتی ژکه ر بوون ﴿۶۱﴾

بهراستی که سانی که پروایان هیئاوه (موسولمانن) و ئه و که سانهش یه هوود و نه سارا و سابئین (پهیرهوانی یه حیا و نوح و ئیبراهیم)، هه رکهس که به خوا و رۆژی بهرئ برۆای هیئاوه و کار و کردهوی چاکی ئه نجام داوه، هیچ ترس و خهفه تئیک بۆ ئه وان (بۆ دوا رۆژ و رابوردوو) نییه (و بۆ هه ره به که له پهیرهوانی ئه دیان که له رۆژگاری خۆیدا به دینی خۆی رهفتاری کردهوه پاداشی خۆی هه یه) «۶۲» ئه وساکه به ئییمان لئ وهرگرتن و (کتیوی) توورمان له بان سه رتان بهرز کردهوه، (به ئیوه م وت): ئه وهی به ئیوه م داوه توند وهرییگرن و بیخه نه میشکه وه، چی تئیدایه له بیبری مه کهن، به لکوو خۆ بپارێژن «۶۳» له پاشان ئیوه دوا ی ئه م (په ییمان و به ئینه) پرووتان وهرگێرا، جا ئه گه ر چاکه و به زه یی خوا، ده هانانان نه هاتبا له تاقمی زیان لیکه وتوو ئه بوون «۶۴» زانیان، ئه وان ه ی وا له ئیوه که له رۆژی شه مه دا ده س درێژییان کرد، جا پیمان وتن: ببنه مه یموونی ترۆ کراو «۶۵» به په ندیکی وامان بردن هاوچه رخان و دوا ی ئه وانیش چاوترسین بکا، په ند و ئامۆژگاریش بۆ خۆ پارێژانه «۶۶» ئه وساکه موسا به هۆزی خۆی وت: خوا فه رمانی به ئیوه دا مانگایه ک سه ر بېرن، وتیان: ئایا گالته مان پئ ده که ی، (موسا فه رموی: په نا ئه به مه بهر خوا که له نه زانان بم گالته تان پئ بکه م) «۶۷» وتیان: له خوا ی خۆت بخوازه، بۆمان روون بکاته وه که ئه و مانگایه چۆنه؟ (موسا) وتی: خوا ئه فه رمی: ئه و مانگایه نه پیر و له کار که وتوو و ئه وه ندهش جوان نییه که (که ئی نه گرتبئ و نه زابئ)، به لکوو ناوهنجییه، که وایه ئه و ده ستوو ره ی پیتان دراوه ئه نجامی بدهن «۶۸» وتیان: له پهروه رنده ی خۆت بخوازه که بۆمان روون بکاته وه رهنگی چۆنه؟ (موسا له ولاما) وتی، خوا ئه فه رمی: چیلئیکی زهردی پر رهنگه، که رهنگه که ی بینهران شاد ئه کا «۶۹»

وتیان: له پەرورندهی خۆت بخوازه، بۆمان روون بکاتهوه چلۆنه؟ چونکه (له باری رهنگ و قیافهوه) لیمان دهشیوی (و نایناسین)، ئەگەر خوا بیهوی رینویتی ئەکرین «۷۰» (موسا) وتی، خوا ئەفەرمی: چیلێکه نه چۆته بن نیر بۆ زهوی کیلان، یا بۆ ئاوه دانی کشتو کال، بی‌عه‌بیه و هیچ پهلە و لکه‌یه‌کی نییه، وتیان: ئیستا راستیه‌که‌ت بۆ ده‌رخستین، سه‌ره‌نجام (چیلێکی وایان په‌یاکرد و) سه‌ریان بری و نیزیکی نه‌بوو ئەم کاره‌ بکه‌ن «۷۱» ئەوسا که‌سیکتان کوشتبوو (له‌سه‌ر کوژەر و کوژراوه‌که و له‌بابه‌ت قاتله‌که‌یه‌وه) یه‌کترتان تیوه‌ده‌دا، که‌ خوا بۆی ئاشکرا کردن ئەوه‌ی وا ئیوه ئەتانشارد هوه «۷۲» له‌ دوا‌ییدا وتمان: هه‌ندی له‌ (گۆشتی) چیلە (سه‌ربراه‌که) له‌ مرۆقه‌ کوژراوه‌که‌ بدن، خوا به‌م‌جۆره‌ مردوو زیندوو ئەکاته‌وه و نیشانه‌کانی خۆی به‌ ئیوه نیشان ئەدا، تا به‌ لکوو ئەقلی خۆتان بخه‌نه‌ کار «۷۳» له‌ پاشانیش بوونه‌ دل‌ره‌قیکی وا له‌ چه‌شنی به‌رد: بگره‌ ره‌قت‌ریش له‌ به‌رد، چونکه له‌ راستیدا هه‌ندی به‌رد ئاوی به‌خوړ لی هه‌لده‌قولی، هه‌ندی‌کیش درز ئەبه‌ن و به‌ ئاو فیچقه‌ ئەکه‌ن یا دل‌په‌ دل‌په‌ ئاو ئەده‌ن، هه‌ندی‌کیش له‌ ترسی خوا جاله‌ ده‌کا و گلار ده‌بیته‌وه و خیزه‌ره‌ ئەکا و ئەرژیته‌ خواری، خوا له‌ کرده‌وه‌ی ئیوه‌ غافل و بی‌ئاگا نییه «۷۴» (ئه‌ی موسلمانان) ئایا چاوه‌روانی ئەکه‌ن (ئاوا گه‌لی) به‌ ئیوه‌ بروا به‌ینن، یا وه‌کوو هه‌ندی له‌وانه‌ قسه‌ی خوا ئەبیسن و دوا‌ی تیگه‌بیشن، ئەیانگۆری که‌ چی ئەشیا‌نزان‌ی که‌ ده‌یگۆرن «۷۵» کات‌ی تووشی خاوه‌ن بروایان ئەبن، ئەلین: بروامان هیناوه، کات‌ی پیکه‌وه له‌ خه‌لوه‌تا کو ئەبسنه‌وه، ئەلین: ئایا ئەو قسانه‌ی (وا له‌بابه‌ت پیغه‌مبه‌ر و ئیسلامه‌وه) ئاگانان لییه، ئەیگێرنه‌وه تا به‌ دژی ئیوه بیکه‌نه به‌لگه‌؟ ئایا له‌ ناخه‌که‌ی بیر ناکه‌نه‌وه «۷۶»

ئەوانە نازانن كە خوا بەوەى كە ئەيشارنەو و بەوەى ئاشكرای ئەكەن ئاگاداره؟ ﴿۷۷﴾ هەندى ئەوانە نەخویندەوارن، هەرئەوئەندە لە كىتاو (تەورات) تىگەيشتوون كە خوا لىيان خۆش دەبى و باب و باپىريان كە پىغەمبەر بوون، تكايان بۆ دەكەن و لە كىتب سەر دەرناكەن و ئىتر هەر لە خەياللات و گوماندان ﴿۷۸﴾ واى هاوار بۆ ئەوانە كە بە دەستى خۆيان كىتب ئەنووسنەوه! لە دوايیدا ئەلین: ئەمە لە لایەن خواوەيه، تا ئەو بە نرخى كەم بفرۆشن، جا هاوار بۆ ئەوان لەبەر ئەوەى كە بە دەستى خۆيان نووسىويانە! واى بۆ ئەوانە لەوەى كە بە دەستى دینن! ﴿۷۹﴾ وتیان: هەرگىز ئاگرى جەهەندەم بىجگە لە چەن رۆژى نامانگاتى، بلى: ئايا (بۆ ئەم قسەى خۆتان) پەيمانىكتان لای خوا وەرگرتووه؟ (ئەگەر وا بوايه دلىيا ئەبوون) كە خوا هەرگىز لە بەلینى خۆى لانا، يا لە نەزانیيهو قسە لە سەر خوا دەكەن ﴿۸۰﴾ دياره هەر كەس خۆى تووشى خراپە بكا و خراپەكەيش دەورى داى، ئەوانە يارى ئاگر و بۆ هەميشه لە ناو ئاگردا ئەمىنەوه ﴿۸۱﴾ كەسانى كە بروايان هیناوه و كردەوى چاكیان ئەنجام داوه، ئەوانە بەهەشتين كە بۆ هەتا هەتايى ئەوانە لەويدا ئەمىنەوه ﴿۸۲﴾ ئەو دەمەى وا لە بەرەى ئىسرائيل بەلین و پەيمانمان وەرگرت كە بىجگە لە خوا شتىك نەپەرستن و سەبارەت بە داىك و باوك و هەروا سەبارەت بە نىزيكان و هەتيو و بینهوايان چاكە بكەن، لەگەل خەلكدا چاك بدوين، قسەى چاك بكەن و نوێژ بەجى بىنن و زەكات بدن، لە پاشان هەمووتان بىجگە لە تاقمىكى كەم پشتتان تى كرد و خۆتان لەو پەيمانه بوارد. ﴿۸۳﴾

په یمانیسمان لیتان و هرگرت که خوینی یه کتر نه ریژن و یه کتر له زید و سه زهوی و نیشتمانی خوٚتان دهرنه کهن، نهوسا برپارتان دا، و ئیستایش هه مووتان (له سه ره نهو په یمانه) شایه دن ﴿۸۴﴾ له دواي نهو هه هه خوٚتانه که وتوونه ته گیانی یه کتر و یه کتر نه کوژن و تاقمی له خوٚتان له ولاته که بیان دهرنه کهن و به تاوان و دهر دریی کردن به سه ریاندا زال نه بن، به لام نه گهر هه ندی له وانه که هه له خوٚتانه له ولاتی و دهر دهر نه بن که به ناوی دیل لیتان ده گیردی، هه مووتان خوینه که ی بوٚ دهن و نازادیان نه کهن، دهر کردنی نه وانه (له سه ره تاوه) له سه رتانه ناروا بوو، جا نایا به هه ندی له ده ستووراتی کتیبی ناسمانی بروا دینن و سه باره ت به هه ندیکی حاشا ده کهن؟ جا هه ره کهس له نگو و له ئیوه نهو به کاک له دنیا دا ریسوا ده بی و له و دیویش به توندی سزا دهری، دیاره خوا له کردهوی ئیوه غافل نییه ﴿۸۵﴾ نه مانه نه وانه که نهو دنیا بیان داوه به ژبانی نه دنیا یه، جا له بهر نه مه له عه زابیان سووک ناکری و کومه گ و یارمه تیش نادرین ﴿۸۶﴾ ئیمه خوٚمان به مووسا کتیبمان (تهورات) دا و به دواي نه ودا، له پشت سه ره یه ک پیغه مبه رانمان نارد و به لگه روونه کانیشمان به عیسای کوری مه ریهم دا و به گیانی پیروزی خوٚمان پشتیوانیمان لی کرد، جا هه رکات پیغه مبه ری شتیکی بوٚ هینان که به دلٚتان نه بووه خوٚتان لهو به زلتر زانیوه، جا هه ندیکتان به دروٚ خسته وه و تاقمی کیشتان کوشت ﴿۸۷﴾ وتیان: دلٚمان له کالندایه (و له قسه ت تینا گه یین) خوایش له بهر حاشا کردن له خوا، نه وانی له به زه بی و ره حمه تی خوٚی بی به ری کردن، جا که میکیان بروا دینن ﴿۸۸﴾

ههركاتى له لايهن خواوه كتيبيكيان بۆ هات كه موافيقى نيشانه گه ليك بوو كه ئهوان (يه هوود) لايان بوو، له بهرا چاوه پروانى بوون، (كه به يارمه تى ئه و پيغه مبه ره) به سهر كافراندا زال بن، كه چى كاتى ئه و كتيب و پيغه مبه ره كه له بهرا ناسيبويان، هاته لايان، پيى كافر بوون، جا كه وابوو له عنه تى خوا له كافران بى ﴿۸۹﴾ ئاى به نرخ خراپ خويان فروشت! چونكا خوا له هه ر عه بدئى له عه بدانى وا هه ز بكا به چاكه ي بخويينته وه و فه رمانى خوى به و بسپيى، (كه لۆ)، ئيره يى به و ده رده ي بردن كه لى بى بكه ونه حاشايه، به م كارهيان دوو جار، وه به ر غه زه بى خوا كه وتن، ئه و چا و چنۆكانه نازاريكى نابروو به ر و سه رشۆرهيانه ريان بۆ ده بى.

﴿۹۰﴾ ههركاتى به وانه بو تى: به وه ي وا خوا نار دوويه تى بروا بيىن، ئه لىن: به شتيك بروا ديىن كه بۆ خومان هاتوه (نهك به وه ي بۆ خه لكى تر هاتبى) با برواشى به كتيب به كه ي ئيمه يش هه بى، كه چى ئه وه (قورئان) هه قه (و له لايهن خوا وديه) ئه وه (ته ورات) ئه سه لميى: وا لايانه، بلئى: ئه ي بۆچى پيغه مبه رانى پيشيى خواتان (وه كوو يه حيا) كوشت؟ ئه گه ر بروادار بوون ﴿۹۱﴾ كاتى مووسا چه ندين نيشانه ي بته وئى، بۆ ئيه هينا، (ئه ي بۆچ) ئيه له دو اييدا كويره كه تان ئه په رست و به م كاره ناحه قيتان له خوتان كرد ﴿۹۲﴾ ههروه ها وه ختى كه به لىنمان له ئيه وه رگرت و كيوى توورمان به سه رتانه وه به رز كرده وه، ئه م ده ستوورانه كه به ئيه وه مان داوه به هه موو هيزه وه بيگرن و ببيسن، وتيان: بيستان و نافه رمانيمان كرد، ئه ويني كو يلك خۆشه ويستى وه ها له دلئان چه قيسوو، با وه رى له بيىر بردبوونه وه، بلئى: ئه گه ر بروادارن، با وه ره كه تان تووشى كارگه لى ناله بارى كردوون. ﴿۹۳﴾

بَلّی: ئە گەر ئەو دنیای لای خوا تاییهت به ئیوهیه و مافی کهسی تری پیوه نییه، ئە گەر له سههر
ئهم باوه ره سوورن و راست ئە گهن، ئاره زووی مردن بکهن ﴿۹۴﴾ هه رگیزیش ئاره زووی مردن
ناکهن، له بهر (ئهو کرده وه خراپانه ی وا) که به دهستی خویان له بهرا ناردوویانه و خوایش
سه بارهت به سته مکاران ئاگادار و زانایه ﴿۹۵﴾ تۆ ئەوان ده بینیه وه که له هه موو ته نانهت لهو
که سانهش که هاوبهش بۆ خوا داده نیین، زیاتر تامه زرۆ و به تاسه و پاپای ژیانى دنیان، به
جوړیکى وا هه ر به که له وان، پىی خو شه هه زار سال بژی، که چى ئەم ته من در یژییه، ئەو له
عه زابى خوا ناگی پته وه و خوا به وه ی وا ئە یکهن، بینایه ﴿۹۶﴾ بَلّی: که سی که دوژمنى
جبرائیل بى (ئهبى بزانی که دوژمنى خوییه)، چونکه ئەو به فه رمانى خوا قورئانى هه واله
کرده ناو دل و دهروونى تۆ، قورئانى که کتیبه (پیشینه کانى) بهر دهس ئیوه ته سدیق و باوه ر
ئە کا و ئە یسه لمینى و مایه ی رینوینى و مزگینیه بۆ پرواداران ﴿۹۷﴾ که سی که دوژمنى خوا
و مه لائیکه و پیغه مبه رانى ئەو (و دوژمنى) جبرائیل و میکائیل بى (خوانه ناسه)، جا
به راستى خوا دوژمنى خوانه ناسانه ﴿۹۸﴾ نیشانه که لیکی پروونمان بۆ ناردی، بیجگه له خراپان
که سی تر ئینکاری ئەوه ناکا ﴿۹۹﴾ ئایا هه ر جارێ (جووله که له که ل خوا و پیغه مبه ر)
په یمانیان به ست تا قمى ئەوه یان نه خسته پشت گوئى؟ به لکوو زۆر به یان پروا ناهینن ﴿۱۰۰﴾
کاتى که ره وانه کراوى له لایه ن خوا وه هاته لایان، (پیغه مبه رى) که کتیبى ئەوان ته سدیق
ئە کا، هه ندی له وانه ی که ئە هلی کتیبین، کتیبى خویان خسته پشت گوئى، وه ک ئەوه پیدیان
نه زانیوه ﴿۱۰۱﴾

(به‌ره‌ی ئیسرائیل) له‌وه‌ی شه‌یتانه‌کان له‌ رۆژگاری سلیمان بۆ خه‌لکیان ده‌خوینده‌وه‌ په‌یره‌و‌ییان کرد، سلیمان (سیحر و جادووی نه‌کرد و) خوانه‌ناس نه‌بوو، به‌لام شه‌یتانه‌کان خوانه‌ناس بوون و خه‌لکیان فیری جادوو ده‌کرد، نه‌و زانسته‌ش که هاتبووه‌ سه‌ر هارووت و مارووت جووته فریشته له‌ بابلدا، هه‌رکه‌سه‌پکیان فیری جادوو بکردبا له‌به‌را پێیان ده‌گوت: ئیمه‌ هو‌ی نه‌زموون و تاقی کردنه‌وه‌ین، وشیار به‌، کافر نه‌بی، ته‌وان له‌و دوو مه‌لائیکه‌ مه‌به‌ست‌که‌لی فیر ته‌بوون که به‌و جادوو، ژن و می‌رد لیک جیا بکه‌نه‌وه‌، ته‌وانه‌ به‌بی فه‌رمانی خوا ناتوان زیانی‌ک به‌ که‌سه‌یک بکه‌یسن، ته‌وانه‌ شتیک فیر ته‌بوون که زیانی بۆیان هه‌بوو، سوودیکی به‌وان نه‌ده‌که‌یاند، ته‌یانزانی هه‌رکه‌س کپاری ته‌م جو‌ره‌ کالایه‌ بی، له‌ رۆژی به‌رتیدا سوودیکی پی‌ ناگا، چه‌ند ناحه‌ز و ناپه‌سه‌نده‌، ته‌وه‌ی که‌ خۆیان پی‌ نه‌فروشت، ته‌گه‌ر بیانزانیسا ﴿۱۰۲﴾ ته‌گه‌ر ته‌وان بروایان هینابا و پارێزگاران، ده‌یانزانی پاداشی که‌ له‌ لایه‌ن خوایه‌، بۆیان باشتره ﴿۱۰۳﴾ ته‌ی که‌سانی که‌ برواتان هیناوه‌، (له‌ کاتی قسه‌کردن له‌گه‌ل پیغه‌مه‌ردا) مه‌لین: «راعنا» هه‌رچه‌ن «راعنا»، به‌ واتای «چاک‌گۆیمان بده‌ری»یه‌، (به‌لام جووله‌که‌کان له‌ کاتی ئاخه‌وتن له‌گه‌ل پیغه‌مه‌ر (راعنو) که‌ عیبرییه‌ و به‌ واتای مرۆی فره‌خراپه‌؛ گۆیان کردوو و به‌ کاریان بردوو) به‌لکوو بلین: (انظرنا - ته‌ماشامان بکه‌) ته‌وه‌ی وا ده‌ستوورتان پی‌ ته‌دری بییسن (و به‌رپوه‌ی به‌ن)، که‌ بۆ ته‌و خوانه‌ناسانه‌ جه‌زبه‌ی فره‌ به‌ژان هه‌یه‌ ﴿۱۰۴﴾ کافرانی خاوه‌ن کتیب و هه‌روه‌ها ته‌وانه‌ی شه‌ریکیان بۆ خوا داناوه‌، پێیان خو‌ش نیسه‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌ خیر و به‌ره‌که‌ت بۆ سه‌ر ئیوه‌ بی، به‌لام خوا ره‌حمه‌تی خۆی بۆ هه‌رکه‌س که‌ بیه‌وی، بۆی تاییه‌ت ته‌گا، خوا خاوه‌نی به‌خششی گه‌وره‌ و زۆر و زه‌وه‌نده‌ ﴿۱۰۵﴾

ئەگەر ئایەتتیک (لە ئایەکانی قورئان) (بسرینهوه) و لە کاری بخەین یا لە بیر بیهینهوه، لەو چاکتر یا وەکوو ئەو دەخەینه جیی، مەگەر نازانی که خوا بەسەر هەموو شتتیکدا بە دەسەلاتە «۱۰۶» ئایا نازانی موئکی ئاسمان و زەوی هەر بۆ خوایه؟ بیجگە لە خوا سەرپەرست و یارمەتیدەرتر بۆ ئیوه نییه «۱۰۷» یا ئەتانهوئ لە گەل پیغە مبهری خۆتانا هەر ئەو پرس و داخوازییه بهیننه گۆرئ که بەر لە مە، لە گەل مووسادا هیناتانە گۆرئ؟ کەسئ که برۆا بگۆرپتەوه بە کوفر، جا ئەوه رپگای راستی ون کردوو «۱۰۸» زۆر بهی خاوهن کتیبه کان لە بەر هەسودییەک که لە دڤ و دەروونیاندایه، پیمان خۆش بوو، ئیوه دوا ئیسلام و برۆا هیناتان، بتانگێرپتەوه سەر کوفر، ئەویش دوا ئیوهی هەقیان بۆ دەرکەوتوو، جا ئیوه بیانە خشن و چاوپۆشییان لی بکەن، تا خوا فەرمانی خۆی (خەزا و خەبات) بنیئرئ، خوا بەسەر هەموو شتتیکدا بەتوانا و بەوزەیه «۱۰۹» نوێژ بەجئ بینن و زەکات بدەن و (بزانن) هەرچاکه یئ لە بەرا (بۆ ئەو دنیا) بهرپئ بکەن، (پاداشی) ئەوه لای خوا وەر دەگرنهوه، خوا بە کار و کردەوی ئیوه ئاگا و بینایه «۱۱۰» وتیان: هیچ کەس بیجگە لە یه هوود و نەسارا هەرگیز ناچنه بههشت، ئەمە ئارەزووی ئەوانه، بلئ: ئەگەر راست بیژن بە لگه ی خۆتان بهیننهوه «۱۱۱» ئەرئ، کەسانئ که خۆیان بە خوا بسپیرن و کارچاک بن، جا پاداشی ئەوانه لای پەرورینەریان (پارێزراوه) و ترسئ بۆ ئەوان نییه و خەفەتیش ناخۆن «۱۱۲»

یه هوودییان وتیان، مه سیحیه کان بی پایهن (و له سه رهق نین)، مه سیحیانیش وتیان: جووله که بی پایهن (و به ناهق قسه نه کهن) که چی هه موویان کتیبی ناسمانی ده خویننه وه، (نه ری) ههروهه ها نهوانه ی وا نه زانن، قسه ی وهک نه مانه نه کهن، خوا له رۆژی به ریدا له نیوان نهوانه دا له بابته نهوانه ی وا کیشه یان له سه ری بوو داوه ری نه کا «۱۱۳» چ که سه ی سته مکارتر له و که سه یه که (له بهر نه فامی و خو به زل زانین) له بردنی ناوی خوا له مزگه وتدا بهرگیری نه کا و بو ویرانی مزگه وت نه کوشی؟ شیاو نییه نه مانه بچنه مزگه وت، مه کهر به ترس و له رزه وه نه بی، بو نهوانه له دنیا دا به دناوی و نه نگ، له قیامه تیشدا تووشی دهر د و عه زابی گه وره نه بن «۱۱۴» هه ر بو خواجه خوره لات و خورئاوا، که وابی، روو بکه یته هه ر کوئی خوا له وئییه، به راستی که زانستی خوا فره و به ربلاوه «۱۱۵» (جووله که و فه له و موشریکان) وتیان: خوا منالکی بو خوی هه لباردوه، خوا پاک و بی خه وشه، به لکوو نه وه ی وا له ناسمان و زه ویدایه، هه موو هی نه وه و گشتیان له بهرانبه ری خوا فهرمانبه رن «۱۱۶» به دیه پنه ری ناسمانه کان و گۆی زهوی، خواجه، هه رکاتی فهرمانی شتیک بدا که بیته دی، جا نه لی: وه رده ی، نه ویش زوو به دی دی «۱۱۷» نهوانه ی وا ناگادار نه بوون، وتیان: ده ی چاکه، خوا به نیمه بللی یا نیشانه و به لگه یه کمان بو بی نی، ههروهه هاش پیشینانی نهوانیش هه ر قسه یه کی ناوایان ده کرد، دل و دهرونیان وهک یه که، به لام نیمه نیشانه کانی خو مان بو خاوه ن یه قینه کان روون کردۆته وه «۱۱۸» نیمه تو مان به تیپادیوی و پیدا پهرمیان به هه ق، مزگینیده ر و ترسینه ر نارده وته سه ر خه لک، تو بهرپرسی جه هه نده میان نی «۱۱۹»

هەرگیز جووله که و فهله له تۆ رازی نابن، مه گهر له ئایینی (گۆرایی) ئەوان پهیرهوی بکهی، بلّی: هەر رینوینی خوا رینوینی راسته قینهیه، ئەگهر له ههوا و ئاره زووی ئەوانه پهیرهوی بکهی، دواى ئەوهی زانست و ئاگاداری به تۆ گهییوه، هیچ سهیره رست و یارمه تیده ریک له لایهن خواوه بۆ تۆ نابی ﴿۱۲۰﴾ کهسانی که کتیبی ئاسمانیمان پی داون، به شیایوی دهیخویننه وه، ئەوان بهو پروا دینن، کهسانی بروایان بهو نه کردوه، هەر ئەمانه زیان دیتوو و زیان لیکه وتوو ﴿۱۲۱﴾ ئەی بهرەئى ئیسرائیل! نیعمه تى که به ئیئوم دا، بیهیننه وه بیر؛ ههروهها وهبیر بهیننه وه که له چاو خه لکی هه موو دنیا پتر ریزم له ئیئوه نا ﴿۱۲۲﴾ له رۆژیک پهرواتان هه بی که (هیچ) کهسی له باتی کهسی (تر) شتی (هه قی) ئەدا نا کا، هیچ بارمه تی له باتیان وه نا گیردی و تکا و پارانه وهش سوودی بهو ناگه یه نی، له هیچ لایه که وه یارمه تی نادرین ﴿۱۲۳﴾ بینه وه بیر کاتی که خوا ئیبراهیمی به چهن بیژه (وه ک ته قوا و شه هاده ت و قوربانی کردنی ئیسماعیل و دانانی ژن و منال له مه ککه) تاقی کرده وه و ئەویش به چاکی له ئەزمون هاته ده ری، خوا (به ئیبراهیم) فه رمووی: تۆم کرده ئیمام و پی شه وای خه لک، (ئیبراهیم) وتی: له تۆرهمه و زارۆ له کانیشم، خوا فه رمووی: په یمانم (پله و پایه ی ئیمامه ت) به سته مکاران نا گا ﴿۱۲۴﴾ (بینه وه بیر) کاتی که عبه مان کرده مه کو و مه لبه ند، ئەمن و ئەمان بی بۆ خه لک، (بۆ ئەم بیره وه ریه فه رمانمان دا) جی ئیبراهیم بکه نه نوێژگه ی خۆتان. به ئیبراهیم و ئیسماعیل فه رمانمان دا که مالی ئیمه بۆ ئەوانه ی که به ده ورهیدا ده سوورپینه وه و ئیعتیکاف که ران ئەوانه ی بۆ ما وه یه ک له وئ ده بن و بۆ رو کووع و سوژده به ران پاک و خا وین و ته میز و پا کژ بکه نه وه ﴿۱۲۵﴾ ئەو کاته ی وا ئیبراهیم (به خوا ی) عه رز کرد: ئەی په روه رنده م! ئەم سه رزه ویه بکه شاریکی بیوه ی و ئەمین، ئەوانه ی وا بروایان به خوا و رۆژی به ری هینا وه، له به رو سووی زه وی تیر و ته سه لیان بکه، خوا وتی: به وه ی وا به حاشا بوون، سوودی کم ئە گه یینین، له دواییدا ئەیان کیشینه ناو ده رد و عه زابی ئاگه وه و ئەیان خه ینه سه رته نجامی به ده وه ﴿۱۲۶﴾

كاتى كه ئبراهيم و ئيسماعيل بناغى مالى كه عبه يان (دائىر پشت و) ئەيانبرده سهرى (و ئەيانوت) ئەى پەرورنده مان! (ئەم خزمەتە مان) لى قەبوول بکه، هەر بۆخۆت فرە بيسەر و فرە زانا و ئاگای «۱۲۷» ئەى پەرورنده مان! ئيمه بکه فەرمانبەرى خۆت (و موسلمان بين)، له منالە کانمان تۆمەتتىكى موسلمان و فەرمانبەرى خۆت پىک بىينه، و پىرپەسى عىبادەتى (حەج) مان لەم شوينه پىرۆزەدا (که مەککە يە) نیشان بده و تۆبە مان لى وەر بگره، هەر تۆى تۆبە قەبوول دەکەى و دل لاوينى «۱۲۸» ئەى پەرورنده يەرى ئيمه! له نيو ئەوانا (زارۆلە کانمان) پىغە مبه رىک هەر له وان بنیره، تا نیشانه کانى تۆيان بەسەرا بخوينى و فیريان بکا و له کتیب و کارزانیدا رايانينى و دل يان پاک و خاوين بکاته وه، هەر تۆ دەسه لاتداری له کارزانى «۱۲۹» چ که سى بىجگه له مرۆقى که گەوج بى، له ئايىنى ئبراهيم روو وەر ده گىرى، بى شک ئيمه ئەو (ئبراهيم) مان لەم جيهانه دا هەلبىژاردوه، له و دنيايش له چاکانه «۱۳۰» (بيننه وه بىر) کاتى که پەرورندهى (ئبراهيم) بهوى وت: فەرمانبەر و تەسليم (ى فەرمانى هەق) به، وتى: تەسليم و فەرمانبەرى پەرورنده يەرى جيهانى نام «۱۳۱» ئبراهيم و يەعقوب ئەم ئايىنه يان به منالە کانى خۆيان قەوينتى و پاسپارد، (وتيان): ئەى رۆلە کانمان! بەراستى خوا ئەم دینهى بۆ ئيوه هەلبىژاردوه، که وای نه مرن مەگەر ئەوهى به تەسليم بوون بهم دینه وه بمرن «۱۳۲» ناخۆ له سەر مەرگى يەعقوبدا حازر بوون (و ديتان) ئەو دەمەى وای به منالە کانى خۆى وت: دواى من چ شتىک (که سىک) ئەپەرستىن؟ وتيان: خواى تۆ و خواى باو و باپىرانت، ئبراهيم و ئيسماعيل و ئيسحاق، خواى تاقانه ئەپەرستىن، ئيمه تەنيا خۆمان به و دەسپيرىن «۱۳۳» ئەوانه تۆمەتى بوون که رۆيشتن، ئەوهى واکرديان بۆ خۆيانه و ئەوهى واکردتان بۆ خۆتانه، ئيوه بەرپرسى کردهوى ئەوان نيين «۱۳۴»

(خاوهن کیتاوه کان) وتیان: (ئیوهی موسلمان) ببنه جووله که یا فه له تا رینوینی بن، بلّی: ئیمه له سه ر دینی ئیبراھیمین، که پاک و بی خه وشه، له وانه یش نه بوو که شه ریکیان بو خوا داناوه ﴿۱۳۵﴾ بلّین: ئیمه پرومان هیئاوه به خوا و به وهی وا بو مان هاتۆته خوار، به وانه ی بو ئیبراھیم و ئیسماعیل و ئیسه ق و یه عقووب و نه ته وه کانی، به وانه ی وا به مووسا و عیسا دراوه، به وانه ی که پیغه مبه رانی تر له په روه رینه ریا نه وه پیمان که یشتووه، ئیمه جیاوازییه ک له نیوانیان دانانیین، خو مان ته نیا به خوا سپاردووه ﴿۱۳۶﴾ که وابی ته گه ر نه وانیش به وهی وا ئیوه پرواتان پی هیئاوه، پروا به یسن، ئه وه که وتوونه ته سه ر ری، ته گه ر نافه رمانی بکه ن، له هه ق لاتان داوه و له گه ل ئیوه له دژایه تیدان، خوا بو تو به س ته بی و ته تپاریزی، هه ر ته ویش بیسه ر و فره زانا و ئاگایه ﴿۱۳۷﴾ ره نکیکه خوا دایره شتووه و کی هه یه له خوا چاکتر، ره نگ بریژی؟ ئیمه یش هه ر ئه وه ده په رستین ﴿۱۳۸﴾ بلّی ئایا له بابته خواوه له گه ل ئیمه دا مشتومر ئه کهن، له حالیکدا ئه وه په روه رنده ی ئیمه و ئیوه یه، کرده وه ی ئیمه بو خو مانه و کرده وه ی ئیوه ش بو خو تانه و ئیمه موخلیسانه عیباده تی بو ده که ین ﴿۱۳۹﴾ یا ئیوه ده لّین: ئیبراھیم و ئیسماعیل و ئیسه ق و یه عقووب نه وه ی جووله که یا مه سیحی بوون، بلّی: ئایا ئیوه چاتر نه زانن یا خوا، کی له وه که سه ناحه قتره، شایه دییه کی له لا هه بی و له خودای بشاریته وه؟ خوا یش له وه ی وا ئه یکه ن بی خه به ر نییه ﴿۱۴۰﴾ ئه وانه ئومه تی بوون رویشتوون و نه ماون و چییان کرد بی بو خو یانه و ئیوه چی بکه ن بو خو تانه، ئیوه به رپرسی کرده وه ی نه وان نیین ﴿۱۴۱﴾

ھەندى بىئاۋەز و نەزان لەم خەلكە ئەلەين: چ شتتەك ئەوانى (موسلمانانى) لەو رووگە (قبىلە)ى وا لەسەرى بوون وەرگىپرا؟ (لە وەلاما) بلى: خۆرھەلات و خۆرئاوا ھى خوايە، ھەرکەس خوا بىھوى ئەيخاتە سەر راستە رىگا ﴿۱۴۲﴾ ھەر وھا ئىووم كرده ئۆمەتتىكى ناونجى، تا ئاگاتان لە خەلك بى و لەسەريان شايدە بن، پىغەمبەر (بىش) چاۋەدېرىتان لى بكا و ئەو رووگە پىشووھە كە بەرەو ئەو دەۋەستاي، ھەر بۆيەمان كۆرى تا بزائىن كى دواى پىغەمبەر دەكەوى و كى و كىبھە پاشگەز دەبىتتەوھ؛ ھەرچەند كارىكى سەخت بوو؛ مەگەر بۆ ئەوانەى وا خوا شارەزاي كردن، خوا ئەو بروايەى وا ھەتانه زايەى ناكا، خوا سەبارەت بە مرۆ فرە دلئسۆز و دللاۋىنە ﴿۱۴۳﴾ دىتوومانى كە بەرەو ئاسمان دەروانى (كە چاۋەروانى فەرمانى خواى بۆ ديارى كردنى رووگە)، ئىستا ئەتخەينە سەر رووگەيەك كە پىت خۆشە، سا رووى خۆت بۆ لاي مەسجىدولحەرەم وەرگىپرە، لە ھەر كويش بن، رووى خۆتان بكنە ئەو لايە، ئەوانەى وا كىبى ئاسمانىيان پىدراۋە ئەزانن كە ئەم (قبىلە گۆرانە) فەرمانىكى ھەقە لە لايەن پەرورەينەريانەوھ و خوا لەوھى وا ئەنجامى ئەدەن غافل و بىئاگا نىيە ﴿۱۴۴﴾ (ديارە) ئەگەر ھەموو جۆرە (بەلگەيەك) بۆ ئەو (تاقمە)ى وا خاۋەن كىبىن بەينى، لە قبىلەى تۆپەپىرەوى ناكەن و تۆيش ئىتر لە رووگەى ئەوان پەپىرەوى ناكەى، ئىتر ھەندى لەوان لە قبىلەى ھەندىتر پەپىرەوى ناكەن، ئەگەر تۆ دواى ئەوھى زانست و ئاگادارىت بۆ ھات، لە ھەوا و ئارەزووى ئەوانە پەپىرەوى بگەى، تۆ لەو دەمەدا لە ناھەقىكارانى ﴿۱۴۵﴾

ئەوانە کە کتیبی ئاسمانیمان پێداون، ئەو (پێغەمبەر) وەکوو منال و کورپی خۆیان ئەناسن، تا قەمێ لەوانە هەق ئەشارنەو، لە حالیکدا ئەزانن ﴿۱۴۶﴾ ئەم (قبیلە گۆرانە) شتیکی هەقە لە لایەن پەرورە پێنەرتهو، کە و ابوو لە (تاقمی) دوودلان مەبە ﴿۱۴۷﴾ بۆ هەر میللەتیک رەخ و قبیلەیک هەیه کە پرووی تی بکەن، کە و ابوو بۆ چاکە کردن کتیبەری لە یەکتەر بکەن، لە هەر کوئی بن، خوا هەمووتان لە یەکتەر کۆ دەکاتەو (و حازرتان ئەکا، تا جەزا و سزاتان بداتەو)، خوا بەسەر هەموو شتیکیدا توانا و بەوزەیه ﴿۱۴۸﴾ لە هەر کوئی هاتیە دەر (لە کاتی نوێژا) پرووی خۆت بکە مەسجیدولحەرام، ئەمە (ئەم فەرمانە) هەقە و بەراستی لە لایەن پەرورە نەتەو، خوا لەو هی و دەیکەن غافل و بی تاگا نییە ﴿۱۴۹﴾ لە هەر کوئی هاتیە دەری، پرووی و خۆت بکە مەسجیدولحەرام، ئیو لە هەر شوینی بن، پرووی خۆتان بکەن ئەو، تا بۆ خەلک بە دژی ئیو بەلگەیک نەبێ، بیجگە لە ستەمکارانی (کە دەس لە بیانوو گرتن هەلناگرن) جا کە و ابوو لەوانە مەترسن، بەلکوو لە من بترسن، بۆ ئەو هی تا چاکە و نیعمەتی خۆم بۆ ئیو تەواو بکەم، بەلکوو شارەزا و پینوین بن ﴿۱۵۰﴾ هەر وەکوو پێغەمبەر یەکمان لە خۆتان بۆ ناردن تا نیشانەکانی ئیمەتان بۆ بخوینتەو و ئیو پاک بکاتەو، قورپان و لە کارزانی (حیکمەت) و هەرچی نایزانن فیرتان بکا ﴿۱۵۱﴾ کە و ابوو یادم بکەن تا منیش یادتان بکەم، سوپاسم بکەن و (بە لەبیر بردنەو) لە چاکە هی من حاشا مەکەن ﴿۱۵۲﴾ ئە هی کەسانی کە برواتان هیناوه! بە تابشت هینان و نوێژ کردن (لە سەختی ژیاندا) یارمەتی وەرگرن و خۆراگر بن، (چونکە) بەراستی خوا لە گەل خۆراگرانە ﴿۱۵۳﴾

بەوانەى وا لە رینگای خوادا ئە کوژرین مەلین مردوون، بەلکوو ئەوانە زیندوون، بەلام ئیوہ
 ھەستیان پیناکن «۱۵۴» ئیوہ بە شتیک وەکوو ترس، برسییەتی، کەم کردنەوہى مال و
 دارایی و زیانی گیانی و بەرھەم و دەسکەوت، تاقى دەکەینەوہ، بە تابشت ھینەران مزگینی بدە
 «۱۵۵» ئەوانەى وا ھەرکاتى بەسەرھات و چۆرتم و بەلا و بەسەرھاتى خراپیان تووش دەبى،
 ئەلین: ئیمە بۆ خواین و بەرەو لای خوا ئەگەر پینەوہ «۱۵۶» ئەوانە کەوتونوہ بەر خیروبیر و
 بەزەبى خوا، ھەر ئەمانەش لە رى شارەزان «۱۵۷» سەفا و مەرەوہ لە دروشمەکانى خوان، جا
 ھەرکەسى کە حەج و عومرە بکا، گوناحى بۆ نییە کە ئەو دووہ تەواف بکا، ھەرکەسیکیش بە
 ویستی دلّی خۆى ئەو خیرە بکا، خوایش پیزانە و لە کارەکەى ئاگادارە «۱۵۸» ئەوانەى وا
 بەلگەى روون و رینوینى کە ناردوو مانە و دواى ئەوہ لە کتیب (تەورات) دا بۆ خەلکمان بەیان
 کردوہ، ئەییوشن، دەیشارنەوہ، خوا ئەوانە لەعنەت ئەکا و لەعنەت کەرانیش لەعنەتیان لى
 دەکەن «۱۵۹» مەگەر ئەوانە کە تۆبەیان کردبى و خۆیان چاک کردبى، ئەوہى وا
 شارذبویانەوہ ئاشکرای بکەن، جا منیش تۆبەى ئەوانە قەبوول ئەکەم و ھەر منیشم لە
 تۆبەکاران دەبوورم و دلّ لاوینم «۱۶۰» کەسانى کە کافر بوون و لەم حالەشدا مردن، ئەوانە
 وەبەر لەعنەتى خوا و مەلائیکە و تەواوى خەلکى دەکەون «۱۶۱» بۆ ھەتا ھەتا ھەر گرفتارى
 ئەو لەعنەتەن، ئازاریشیان ھیچ سووک ناکرئ و مۆلەتیشیان پى نادری. خواى ئیوہ ھەر
 خواى تاک و تەنیایە؛ بیجگە لەو ھیچ شتیک بۆ پەرستەن نابى، ھەر ئەویشە دەھندە و
 دلّ لاوینە «۱۶۳»

له به‌دیھاتنی ئاسمان و زهویدا و هاتن و چوونی شهو و رۆژ و گه‌می گه‌لی که له زه‌ریادا بۆ قازانج که‌یاندن به خه‌لک له ته‌فگه‌ر و بزوتنه‌وه‌دان و ته‌گه‌رین، ناوی که خوا له ئاسمانه‌وه باراندی، جا له سوینگی (ئه‌و باران و ناوه‌وه) زه‌وی دوا‌ی مردن و ویشک هه‌لگه‌ران، زیندوو کرایه‌وه و هه‌موو جو‌ره گیانله‌به‌ریکی تیدا بلاو کرده‌وه، (هه‌روه‌ها) ته‌فگه‌ر و گه‌رانی با (له‌م‌لا بۆ ئه‌ولا) ئه‌و هه‌ورانه‌ی له ناوه‌راس و له نیوان عه‌رز و ئاسماندا راگیردراون، (ئه‌وانه‌) نیشانه‌گه‌لینکن بۆ هۆزی که ژیرن و بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿١٦٤﴾ هه‌ندی خه‌لک بیجگه له خوا هاوتایانیک بۆ خوا دانه‌نین، ئه‌وانه‌یان وه‌کوو خوا خۆش‌ده‌وی، به‌لام ئه‌وانه‌ی وا بروایان هیناوه‌ خوایان زۆرتر خۆش‌ده‌وی، ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی وا سته‌میان کرد بیانزانیبا له‌و کاته‌ی وا جه‌زبه‌دان ئه‌بینن (که) هه‌موو زه‌یه‌ک هی خواجه‌ نازاری که خوا ده‌یدا توندوتیژه ﴿١٦٥﴾ له‌و کاته‌ی بازار و جه‌زبه‌یان دیته به‌رچاو، ریبه‌ره‌کان له په‌یره‌وه‌کانی خۆیان حاشا ده‌که‌ن و په‌یره‌ندیان لیک پچراوه و پساوه ﴿١٦٦﴾ ئه‌وانه‌ی که په‌یره‌وانی (تاغوتن) ئه‌لین: خۆزگه‌ جاری‌تر بگرا‌باینه‌وه سه‌ر دنیا تا خۆمان له‌وان به‌ری کردبا، هه‌روه‌کوو ئه‌وان بیزارییان له ئیمه‌ کرد، ئه‌ری، ئاوا خوا کرده‌وه‌ی ئه‌وانه به‌ وینه‌ی کو‌ل و که‌سه‌ر و خۆزیا و بریا وتن و په‌شیمانی بۆ خۆیان، به‌وان نیشان ئه‌دا، ئه‌وانه له ئاگری جه‌ه‌نده‌م ده‌رنایین و رزگار نابن ﴿١٦٧﴾ ئه‌ی خه‌لکینه! ئه‌وه‌ی وا له زه‌ویدا‌یه، کامی پاک و په‌وا و هه‌ل‌له‌ بیخۆن و هه‌نگاو به‌ جی هه‌نگاوی شه‌یتانا مه‌نین و په‌یره‌وی لی‌مه‌که‌ن، به‌راستی به‌ ئاشکرا ئه‌و دوژمنی ئیوه‌یه ﴿١٦٨﴾ ئه‌و به‌ ئیوه‌ ته‌نیا بۆ به‌د‌فه‌ری (لاری) و کاری بیس فه‌رمان نادا، به‌لکوو واتان لی‌ده‌کا تا ئه‌وه‌ی وا ئیوه له‌بابه‌ت خواوه‌ نایزانن (به‌ زمان) بیلین (و بیده‌نه پال خوا) ﴿١٦٩﴾

ھەر کاتئ بہوانہ بوتری: لہوہی وا خوا ناردووہیہتی پھیرہوی بکہن (نافہرمانی مہکھن)، ئەلئین:
 بەلکوو ئیمہ لہوہی وا باووہاپیرانمان خوویان پئوہ گرتوہ پھیرہوی ئەکھین، مہگەر (نازانن)
 کہ باووہاپیرانیان ھیچیان نەدەزانی و بیریان نەدەکردوہ و رینوین نەبوون ﴿۱۷۰﴾ مہسەلہی
 ئەوانہی وا کافر بوون، ھەرہکوو (مہگەلہ مہرئیکہ کہ شوان بۆ رزگار کردنی ئەوان لە
 مەترسی) ھاوار ئەکا و ئییان دەخوړئ، بەلام ئەوانہ بیجگہ لە دەنگەدەنگ و ھەراھەرا شتی تر
 ناییسن (ئەوانہ کەر و لال و کویر دلن)، ئەوان ھیچ نافامن و لە تپاتی تەریش ناگەن ﴿۱۷۱﴾
 ئەی کەسانی کہ برواتان ھیناوە، لە نیعمەتگەلئ پاک وا کردوو مانەتە رۆزیتان بخۆن و
 شوکری خوا بکہن، ئەگەر تەنیا ئەو دەپەرستن ﴿۱۷۲﴾ خوا تەنیا (گۆشتی) مردارەوہ بوو،
 خۆین و گۆشتی بەراز و ھەر ناژەلئ کہ بە ناوی غەیری خوا سەر برابئ، نارەوا و ھەرامی
 کردووہ، بەلام کەسئ کہ ناچار بە خواردنی ئەوانہ بی، ئەگەر لە ئەندازە ی پئویست لانەدا،
 گوناح و تاوانی لەسەر نییە، خوا لئبور و فرە دل لاوینە ﴿۱۷۳﴾ کەسانی کہ ئەوہی وا خوا لە
 کتیب نازلئ کردووہ، ئەیشارنەوہ و کەتمانی ئەکھن و بە نرخئ کەم ئەیفروشن، ئەوانہ بیجگہ
 لە ناگر شتی تر ناخەنە ناو زگیانەوہ، خوا لە رۆژی قیامەتدا قسەیان لەگەلدا ناکا و ئەوانہ لە
 پیسی (مل بادان) پاکەوہ ناکا، بۆ ئەوانہ عەزابئکی دەردناک ھەبە ﴿۱۷۴﴾ ئەوانہ کەسانیکن
 کہ رینوینیان بە لارپی و لی خوش بوونیان بە عەزابدان گۆریوہتەوہ، جا دەبئ چەندە لەسەر
 ناگر بەتابشت بن ﴿۱۷۵﴾ ئەم (نازارەش) لەبەر ئەوہیہ کہ خوا کتیبی (ناسمانی) بە ھەق
 ناردووہ، ئەونەاش وا لە سەر باسی ئەم کتیبە کیشەیانە، لە کپرە و کیشەبئ دوور و درئژدا
 پەنگ دەخۆنەوہ ﴿۱۷۶﴾

كارى چاك (تەنيا) بەمە نىيە كە (لە كاتى نوپۇدا) رۇو بىكەنە خۇرھەللات و خۇرئاوا، بەلكوو چاكە ئەوئەيە برۇا بە خوا و بە رۇژى بەرئى و بە مەلائيىكە و بە كىتئىبى ئاسمانى و بە پىغەمبەران بىنن، لەو مال و سامانەى ھەرچەند زۇرئىشوو خۇش دەوى، بە خۇشئىيەو بەشى بىدەن بە خزم و كەسوكارى خۇ و ھەتئىوان و بە مسكىن و بەوانەى وا لە رىگادا ماوانەتەو و بە سوالكەران و بە يەخسىران، كرىنەوئەى عەبدان، نوپۇ مەشكىنن و زەكات بىدەن و ھەركاتى پەيمانىك دەبەستىن لە نەدارى و گرفتارى و تەنگانەدا خۇراگىر بن، و مرؤى بەراستى ئەوانەن و ديارە لە خوايش دەترسن ﴿۱۷۷﴾ ئەى كەسانى كە برواتان ھىناو، لەمەر ئەوانەى وا بە ناحەق كوژراون تۆلەمان بۇ برىار داون و واجب كراو: ئازاد لە تۆلەى ئازاد و كوئىلە لە تۆلەى كوئىلەدا و مئوىنە لەبرى مئوىنە و ھەركەسىش لە براى دىنى خۇى دەس لە خوئىنگرى ھەلبگرئى، ئەبئى بە پىئى دابى رۇژ باو بئى و بە خۇشى خۇى مەسلەت بكا. ئەم برىارە لە لايەن خواوہ بارسووكى و بەزەئىيە دەرھەق بە ئىوہ و ھەركەس لەمە خۇ لادا بەشى جەزەبەى بەئىش و ژانە ﴿۱۷۸﴾ ئەى خاوەن ژىران! ژىان (و بەردەوام بوونى ژىان) بە تۆلەوہ بەندە تا بەلكوو خۇتان پىارئىزن ﴿۱۷۹﴾ لەسەر ئىوہ نووسراوہ كە ھەركاتى مەرگى يەكئى لە ئىوہ ھات، ئەكەر خىرى (مالى) لە دواى خۇى بە جئ بەئىلئى بۇ باوك و داىك و نىزىكانى خۇى، بە جۇرىكى شىاو وەسىيەت بكا، ھەركەسى بەشى خۇى پئى بكا، ئەمە (وەسىيەت) ھەق و ئەركىكە بە سەر شانى خۇپارىزانەوہ (كە ئەبئى ئەنجامى بىدەن) ﴿۱۸۰﴾ جا ھەركەسى دواى بىستىن و ئاگاداربوون لئى، ئەو وەسىيەتە بگۇرئى، ديارە تاوان و گوناكەى بە ئەستۇى كەسانىكە ئەوہ ئەگۇرن، خوا بىسەر و فرە زانا و دانايە ﴿۱۸۱﴾

ئەگەر کەسێ (وەسی) لە وەسیەتی بێدادگەرانه و گونا حاوی وەسیەتکار بترسی و ئاگادار بێ
 کە وەسیەتە کە ی ناھق بوو، بکۆشی بە ناشتی میراتگرانی پیکبێنی بۆ وەسی گوناح نییە و
 خوایش لە تاوان دەبووری و فرە دلاویسنە ﴿۱۸۲﴾ ئە ی ئەوانە ی وا بپرواتان هیناوە، رۆژوو
 کرتنتان لەسەر نووسراوە هەر وە کوو کەسانێ وا بەر لە ئیوہ بوون واجب کرابوو، بە لکوو خۆپاریز
 و بەتەقوا بن ﴿۱۸۳﴾ چەند رۆژی دیاری کراو (رۆژوو بگرن) ئەگەر نەخۆش کەوتن یا چوونە
 سەفەر، لە رۆژانی تر (بە قەزا بیانگیرنەو)، بۆ کەسانێ کە هیزی بەرۆژوو بوونیان نییە،
 پێویستە (بەک مود یا جەمئ خۆراک) یا نرخێ ئەو (لەباتی هەر رۆژیک رۆژوو خواردن) بە
 مسکینێ (هەژاری) بدا، کەسێ بە دلا کاری چاک بکا (زیاتر لە هەژاری نان بدا) بۆی باشترە،
 بەرۆژوو بوون بۆ ئیوہ باشترە، ئەگەر بزانتن ﴿۱۸۴﴾ (ئەو چەن رۆژە دیاری کراوە ی) مانگی
 رەمەزان، مانگی کە قورئان لەوا کل کراوە و هاتووہ بۆ رینوینی خەلک و نیشانە گەلێ لە
 رینوینی بۆ جیا کردنەوہ ی هەق لە پووچ و پاک لە ناپاک، سا هەرکەس لە مانگی رەمەزاندا لە
 مال بێ (لە سەفەردا نەبێ) دەبێ رۆژوو بگرن، هەرکەسێش نەخۆش بێ یا لە سەفەردا بێ
 (ئەتوانێ رۆژووہ کە ی بخوا)، چەن رۆژی تر (بە قەزا) رۆژوو بگرن، ئەو، خوا ئاسوودە یی ئیوہ ی
 دەو ی و نایەو ی بکەونە تەنگانە و سەختی و ئەبێ (سی رۆژە ی) مانگی رەمەزان تەواو بکەن و
 ئەبێ خوا بە گەورە بزانتن، لە راست ئەوہ کە شارەزای کردوون، شاید شوکرانە بژیری بکەن
 ﴿۱۸۵﴾ کاتی بەندەکانم لە بارە ی منەوہ لە تۆ پرسیار ئەکەن (بل کە) من نیزیکم، پارانەوہ ی
 دوعا کەران لە کاتی بانگم بکەن، وەلام ئەدەمەوہ، جا ئەبێ ئەوانیش دەعوەت و فەرمانەکانم
 وەلام بدەنەوہ و بروام پێی بێنن، تا بە لکوو رێ پەیا بکەن ﴿۱۸۶﴾

تېئىكەلاوى لە گەل ژنانتان لە شەوى بەرپۆژوو بوون (شەوہەکانى مانگى رەمەزان)دا بۆ ئىيوە رەوا و
 ھەلال کراوہ، ئەوان (ژنان) جۆرى پۆشەنن و جلکن بۆ ئىيوە و ئىيوەش جۆرى بۆ ئەوان، خوا
 ئەيزانى کە ئىيوە (خۆتان پىچ راناگيردرى و) غەيانەتتان بە خۆتان دەکرد، ئەوسا پەشىمانى و
 تۆبەى ئىيوەى وەرگرت و لىتان خۆش بوو، جا (ھەر) لە ئىستاوہ (ئازادن) سەرچىيى ژنانتان
 بکن، ئەوہى خوا بۆتانى نووسىيوە داواى بکن، بخۆن و بخۆنەوہ تا ھەوداى سىپايى
 (دەمەبەيان) لە نىو ھەوداى رەشى (شەو) دەرکەوئ و جيا بىتەوہ، لە پاشان رۆژووہ کەتان تا
 شەو تەواو بکن (داواى پارشيو تا بەربانگ (ئىفتار) بەرپۆژوو بن)، بەلام لەو سەردەمەى وا لە
 مزگەوتدا خەرىكى ئىعتىکافن (مانەوہ لە مزگەوت) لە گەل ژنان دەس تىکەلى مەکن، ئەوہ
 سنوور و کەوشەنى خوايە لىيان نىزىک نەبنەوہ، بەم جۆرە خوا نىشانە و ئاياتى خۆى بۆ خەلک
 روون دەکاتەوہ، بەلکوو خۆپاريز و بەتەقوا بن ﴿۱۸۷﴾ مال و سامانى يە کتر (بە درۆ و فىلبازى
 و بە ناھەق) مەخۆن، بەشى لەو مالە بە بەرتىل (رپشوہ) بە حاگمانى جەور مەدەن تا بەشى لە
 مالى خەلک بە ناھەق بخۆن، لە حالیکدا ئەزانن (کە مالى خەلکە) ﴿۱۸۸﴾ لە تۆ لەبابەت
 مانگ نوئ بوونەوہش (مانگى يەکشەوہ) تەپرسن، بىژە: ئەوانە بۆ دىارى کردنى کاتن بۆ
 (نەزمى کارى ژيانى) خەلک و ھەجە، کارى چاک ئەوہ نىيە لە سەربانەوہ بچنە مالان، بەلام
 چاک ئەو کەسەيە تەقواى ھەبى، لە دەرگاوە بچنە مالان، لە خوا بترسن و تەقواتان ھەبى،
 بەلکوو رزگار بن ﴿۱۸۹﴾ لە رپگای خوادا بە شەر بىن لە گەل ئەوانەى وا جەنگتان لە گەل
 دەکەن، لە رادەبەدەر دەستدرىژى مەکن، بەراستى خوا دەستدرىژکەرانى خۆش ناوئ ﴿۱۹۰﴾

ئەوانەتان (بتپەرستان) لە ھەر کوئی دەستکەوت بیانکوژن؛ ھەروەکوو ئیویان (لە مەککە) دەرکرد؛ ئیوێش دەریانبکەن، فیتنە نانەوہ و سۆردەرەبی و وەیشوومە لە کوشتار بەدتر و سەختترە و لای مەسجیدولحەرام شەریان لە گەلدا مەکەن تا (نەوہ کوو) ئەوان دەس بەدەنە کوشتنی ئیوہ، جا ئەگەر دەسیان دایە کوشتنی ئیوہ، ئیوێش بیانکوژن، پاداشی خوانەناسان ھەر ئەمەییە «۱۹۱» ئەگەر بە جەنگ دواییان ھینا، خوایش لیبور و فرە دل لاوینە «۱۹۲» لە گەل ئەوانە شەربکەن تا فیتنە لەناو بجی و دین بیستە تایبەتی خوا، جا ئەگەر دەسیان ھەلگرت، دوژمنایەتییک نییە مەگەر لە گەل ستەمکاران «۱۹۳» مانگی شەپس و حەرام لە بەرامبەر مانگی شەپس بەسدا، ئەگەر ئەوانە ریزی مانگەکانیان شکاند، تۆش ھەقتە (لە دەمیان بەدە) ھەروەکوو خۆیان تۆلەیان لێ بکەیتەوہ، (دیارە) ھەرکەس دەس درژی بۆ کردن، ئیوێش بە ئەندازە ئیو دەس درژی بۆ بکەن (تۆلە لێ بستیننەوہ)، لە خوا بترسن و بزانی کە بەراستی خوا لە گەل خۆپارێزانە «۱۹۴» لە رپی خوادا تا دەتوانن مائی خۆتان ببەخشن، بە دەسی خۆتان، خۆتان بە فەتەرەت مەبەن و تووشی بە لا مەکەن و خۆتان لەناو مەبەن و چاکە بکەن، خوا کارچاکانی خۆش دەوی «۱۹۵» حەج و عومرە ھەر بۆ خوا بە تەواوی بەجی بینن و ئەگەر رینگەشیان نەدان و نەتانتوانی حەجە کەتان تەواو بکەن، ئەوسا چەندی بۆتان دەکرێ ئازەل بکەنە قوربانی، ھەتا ئازەلی قوربانی نەگاتە قوربانگا (لەوی سەری بپرن)، سەر مەتاشن و ئەگەر کەسی لە ئیوہ نەخۆش بکەوی یا نازاریکی لەسەردا بوو (ناچار بوو سەری بتاشی) ئەبێ (یەکی لەم) فیدیە و کەفارەتانیەدا: رۆژوو بگرێ یا سەدەقە بەدا یا پەزییک بکاتە خێر، ھەرکاتێ نەخۆشی و ترستان نەما و دلنیا بوونەوہ جا ھەرکەسی ویستی لە عەمرە بەھەرە ببا تا کاتی حەج کردن ھەرچەندە لە وزەیدایە ئازەل بکاتە قوربانی، ئەگەر دەستەنگیش بوو قوربانی دەستنەکەوت، با سێ رۆژ لە کاتی حەجدا و ھەوت رۆژی دوا گەرانیوہ (رۆژوو بگرێ)، کە دەکەنە دە رۆژی تەواو، (دیارە) ئەم حوکمە بۆ کەسیکە خاووخیزانی نیشتەجیبی مەسجیدولحەرام نەبن، لە خوا پەرواتان ھەبێ و بزانی خوا سەخت و توند سزادەرە «۱۹۶»

ھج کردن له مانگه کانی دیاری کراودایه، که سانجی که (به ئیحرام بهستن) ھه جیان له سهه ر ھۆ
 فہرژ کردووہ، (ئہبئی بزائن کہ له کاتی ھج کردندا) دەس تیکه لئ له گه ل ژنان و تاوان و گوناح
 کردن و شہرہ قسه و نیونیتکه لیکنان و قرہ قہ نییہ (نابجی ئہو کارانہ بکری)، ھەر کاری چاک
 بئ ئہنجامی بدن، خوا پیئ ئہزانی، زهواد و تۆشه (بۆ ئہو دنیا) ئامادہ بکهن، باشترین تۆشه
 ھۆ له گوناح پاراستنہ، له من پەرواتان ھه بئ ئہی ھاوہن ئاوهزان ﴿۱۹۷﴾ گوناحیکتان له سهه
 نییہ کہ له ماوہی ھه جیدا له خوا (رسق و رۆزی) بخوازن، جا کاتی له عہرہ فات گہرانہوہ، له
 پەنای مہ شعەری ھەر امدا یادی خوا بکهن، بہو جوړہی رینئۆیتی کردوون یادی خوا بکهن،
 ھەرچہن بہر له مہ ھیچتان نہ دەزانی و ئیوہم خستہ سہر راستہ رینگا. ﴿۱۹۸﴾ له پاشا لهو
 جیگہی وا خەلک ئہ گہرینہوہ (بۆ منا) بگہرینہوہ و داوای لئ خوۆش بوون له خوا بکهن، خوا
 لیسور و دل لاوینہ ﴿۱۹۹﴾ ھەر کاتی مہ ناسکی (کارہ کانی) ھه جی خوۆتان ئہنجام دا، بہو
 جوړہی وا ناوی باوو باپیرانتان ئہ بہن (و چاکہ یان ئہ لئین)، بہو جوړہش ناوی خوا بینن و زکر و
 یادی بکهن، بہ لکوو زکری زیاتر (بۆ خوا بکهن)، ھہندی کەس (له کاتی دوعا و پارانہوہ دا)
 ئہ لئین: ئہی پەرورنہدی ئیمہ! له م دنیا دا بہ خوششمان له گه لدا بکہ (چون ھەر بۆ دنیا
 پاراونہ تہوہ) له رۆژی پەسلاندا بی بہ شن ﴿۲۰۰﴾ ھہندی کەسیش ئہ لئین: ئہی پەرورینہری
 ئیمہ! ھہم له دنیا و ھہم له ئاخیرہ تیش چاکہ مان له گه لدا بکہ و له ئازاری ئاکر بمانپاریزہ
 ﴿۲۰۱﴾ ئہوانہ لہوہی وا بہ دەسیان ھیناوه بہشیان ھہیہ، خوا بہ پەلہ بہ کاروباری (ھہمووان)
 رادہ کا ﴿۲۰۲﴾

ناوى خوا له چەن رۆژى ديارى كراوا (۱۱ و ۱۲ و ۱۳ى زى حەجە) بىنن و يادى بىكەن (و تەكبىرى خوا بلىن: الله اكبر)، كەسى بۆ گەرانهوه پەلە بكا و له دوو رۆژدا «يادى خوا بكا و له «منى» بىمىننەوه) گوناحى لەسەر نىيە، كەسى خۆ دوا بخا (و سى رۆژ زكرى خوا بكا) گوناحى بۆ نىيە، ئەگەر خۇپارىز بى (بىش خستن و دوا خستن) له بى تەقوايى و كەمتەرخەمى به خوا نەبى، له خوا پەرواتان هەبى و بزنانن كە ئىيوه بۆ لای ئەو (دەگەر پىنەوه و) كۆ دەكرىنەوه ﴿۲۰۳﴾ قەسى هەندى كەس له بارەى ژيانى دنياىدا بۆ تۆ سەرسوورپهينەرە و بۆ ئەوهى وا له دليدايه (به درۆ خوا به شايدە ئەگرى، كەچى دوژمىنىكى كەللەرەقە ﴿۲۰۴﴾ هەركاتى له تۆ دوور كەوتەوه ئەكۆشى تا كشتوكال و كىلگە و رەسەن و زاوژى (مروژف) لەناو بەرى، خوا قەت له بەدەفەران خۆش نابى ﴿۲۰۵﴾ هەركاتى كىش بهو (مونافقه) بوترى كە خۆت له خوا بپارىزە و بترسى، به ناهەق خۆ به زل ئەزانى پتر بەرهو گوناح دەيبا، دەى با جەهەندى لى پىر بى (جەهەندەمىش) جىگايەكى زۆر ناخۆشە ﴿۲۰۶﴾ هەندى كەس گيانى خۆى بۆ رەزاي خوا ئەبەخشى، خوا سەبارەت به بەندەكانى خۆى دلۆفانە ﴿۲۰۷﴾ ئەى كەسانى كە پرواتان هينەوه، هەمووتان بچنە سەر (دينى ئىسلام و) ناشتى، له رىبازى شەيتان پەيرەوى مەكەن، ئەو دوژمىنىكى ناشكرايه بۆ ئىيوه ﴿۲۰۸﴾ جا ئەگەر دواى (ئەو هەموو) نيشانە روونانە هەلخلىسكىن (لازى بن)، بزنانن كە خوا بەتوانا و لەكارزانە ﴿۲۰۹﴾ (پەيرەوانى شەيتان) چاوهروانن خوا له بن سابات و سىبەرى هەوران لەكەل فرىشتهى (عەزابدا) بىتە سەريان و هەموو شت تەواو بكرى، هەموو كاروبارىك دەگەر پىنەوه لای خوا ﴿۲۱۰﴾

له بەرەدی ئیسرائیل بېرسە: که چەند نایە و نیشانە ی روونمان پێداون، هەرکەسێ چاکە ی له گەڵ بکەین و پێی نەزانێ و چاکە که بگۆرێ، خوا له سزادانی پێنەزانان توندوتیژە «۲۱۱» ژیا نی ئەم دنیا بۆ کافران رازاوەتەووە و خەمڵیووە گالته ئه کەن بەوانە ی پروایان هێناو، (بەلام) ئەوانە ی وا له خوا پەرەوایان هەیه له رۆژی قیامەتدا له سەرەوێ ئەوانەن، خوا به هەرکەس که بیهوێ به بێ ئەژمار رسق و رۆزی ئەدا «۲۱۲» خەلک (له سەرەتاو) هەموو چین و بەرەیه ک بوون، خوا پیغەمبەرانێ به ناوی مزگینیدەران و ترسینەران (وشیار دەران) بۆی ناردن، له گەڵ ئەوانیش کتیبمان به هەق نارد تا له نێو خەلکدا لهو شتە ی بۆتە بنەمای کیشەیان به داوهری پێکیان بێنێ و هەر ئەوانەش بۆیه کتیران نە دەسەلماند که له بەرا کتیبیان بۆ هاتبوو و بەلگە ی روونیشیان لایبو، بەلام ئیبرەیی نێو خۆیان رێگری سازانیان بوو، خوا ئەوانە ی وا برۆیان هێنابوو به ئیزنی خۆی به هەقیقەتی ئەوێ وا جیاوازییان تێیدا هەبوو رینوینی کردن، دیارە هەرکەس که خوا بیهوێ، ئەیخاتە سەر رێگای راست «۲۱۳» ئایا وا گومان ئەکەن (وا به ئاسانی) ئەچنە به هەشت؟ کهچی هێشتا ئەوێ به سەر پێشینانتان هاتوو به سەر ئیوهدا نەهاتوو و ئەوان تووشی گەلێ تەنگانە و سەختی و برسی بوون و نازار و نەداری و دەس تەنگی هاتن و به جۆریک زیانیان ویکەوت و کەوتنە لەرزە و به توندی تەکانیان خوارد تەنانەت پیغەمبەر و برۆادارانێ که له گەڵیاندا بوون وتیان: کوا یارمەتی خوا و کە ی دە هانایان دێ؟ (لهو دەمەیدا مزگینی خوا هات که) یارمەتی دانی خوا (بۆ ئیو) نێزیکه (و بهو زوانه ده هانتان دێ) «۲۱۴» له تۆ ئە پرسن چ شتیک (بەخشن)؟ بلێ: هەر شتیک بکەنە خێر ئەبێ بۆ باوک و دایک و خزم و نێزیکان و هەتیوان و مسکینان، وه بۆ ئەوانە ی وا له رێگادا ماوانەتەووە (خەرج بکړی و بدری)، هەر کاریکی چاک که بیکەن، دیارە خوا بهو زانا و ناگایه (ئیتەر پیویست نییه خۆتانی پیوه بنوینن) «۲۱۵»

جەنگ (خەزا لە رېڭاي خوادا) لەسەرتان نووسراوه (و واجب كراوه)، ئەوەتان بۆ سەخت و ناخۆشە رەنگە لە شتتیک هەز نەكەن بەلام چاك و خيبر بى بۆتان و زۆر جاريش وا هەيه لە شتتیکتان پى خۆشە (كەچى) بۆ ئيوه خراپە، خوا ئەزانى و ئيوه نايزان «۲۱۶» لەبابەت جەنگ كردن لە مانگى شەپەسدا لە تۆ ئەپرسن، (تۆ) بلى: جەنگ كردن لە هەيشى وادا (گوناحى) گەورەيه، (بەلام) بەستنى رېڭاي خوا و حاشا كردن لە خوا و (بەرگى لە) مەسجدولحەرام و دەدرەنانى خەلكى ئەوى (لەسەر جى و رىيى خويان) بە لای خواوە گوناحى گەورەترە، و ئاژاوەش بۆ شەپانەووە لە كوشتن خراپتر و گەورەترە، (موشريكان و كافران) لە جەنگ كردن لە گەل ئيوه‌دا دەس بەردار نين و هەميشە لە گەلتان بە شەر دین تا (بە خەيالى خويان) ئەگەر بۆيان بلوى و دەس بدا و بتوانن، لە دینەكەتان وەر بگيێن، هەر كەس لە ئيوه كە لە دینى خۆى وەر گەپى، بە خوانەناسى بمرى، كار و كرده‌ويان لە دنيا و ئاخيره‌تدا بە فيرۆ ئەپروا، ئەوانە جەهەنده‌مين و بۆ هەميشەش لەويدا قەتيس ئەبن «۲۱۷» كەسانى كە بروايان هیناوه و كەسانى كە لە رېڭاي خوادا دەربەدەر بوون و كۆچيان كرده‌وه و لە رېڭاي خوا چوونەتە خەزا، ئەوانە بە هيوای رەحمەتى خوان و خوا لىبور و دل لاوينە «۲۱۸» لەبابەت باده و قومارەووە لىت دەپرسن، بلى: لەو دووانەدا گوناحى گەورە هەيه و قازانجى بۆ خەلك (لە بارى دەوا و سوودى مادى) هەيه، (بەلام) زيانيان لە سووديان زۆرتر و گەورەترە، (هەر وەها) لە تۆ ئەپرسن چ بېخشن (ئىنفاقى بکەن)؟ بلى: لە تاوانى خەلك خوش بوون (يا ئەوێ وا لە قووتى خويان زياده، بيبەخشن)، بەم جۆرە خوا نيشانەکانى خۆى بۆ ئيوه روون ئەكاتەو؛ بەلكوو بىر بکەنەو «۲۱۹»

تا لہ بابہت (ٹاکامی) دنیا و ٹاخیرہت (بیر بکہ نہوہ)، لہ تو لہ بابہت ہہ تیوان تہ پرسن، بلئی: سہر و سامان دان بہ کاروباری تہوان (لہ کہ متہ رخہ می بہوان) باشترہ، تہ گہر مالّ و ژیانی خۆتان لہ گہلّ مالّ و ژیانی تہوان لیکدا و تیکلاو بوون (قہیناکہ، چونکہ تہوانہ) برای (دینی) ئیوہن، خوا باش دہ زانی کئی بہد فہرہ و کئی کارچاکہ و لیکیان جیا تہ کاتہوہ و دہیانناسی، تہ گہر خوا بیویستبا ئیوہی تہ خستہ زہخت و سہختییہوہ (و ہیزی لی دہ برین) و فہرمانی تہدا مائی ہہ تیوان لہ ہی خۆتان جیا بکہ نہوہ، بہلام خوا تہوہی نہ کردوہ، خوا فرہ زانا و لہ کارزانہ ﴿۲۲۰﴾ ژنانی کہ ہاوبہشیان بۆ خوا داناوہ مارہ مہ کهن، مہ گہر بروا بیئن، کہ نیژیکی بروادار لہ ژنیکی موشریک باشترہ، ہہرچہند لہ (جوانی و دہولہ مہندی تہوان) سہرتان سوورہ بمیئن و (شہیداتان بکا)، (ژنان و کچانی برواداری خۆتان) لہو پیوانہی ہاوبہشیان بۆ خوا داناوہ مارہ مہ کهن، تا بروا دینن، (پیواویکی) بہندی خواہن بروا لہ موشریکیک چاکترہ، ہہرچہند اوقتان ببا، تہوانہ (بروادارہ کان) بۆ ناو ٹاگر بانگ تہ کهن، (بہلام) خوا بہ فہرمانی خۆی (برواداران) بۆ بہہشت و لی خۆش بوون بانگ تہ کا، نیشانہ کانی خۆی بۆ خہلک روون تہ کاتہوہ، تا بہلکوو بہیننہوہ بیر (و پہند بگرن) ﴿۲۲۱﴾ سہبارہت بہ (بی نوئیژی) عوزری ژنانہوہ لہ تو تہ پرسن، بلئی: تہوہ ٹازاریکہ لہو چہند رۆژی کہ خۆنییان ہہیہ و پیسہ، جا لہ بہر تہوہ لہ کاتی (بی نوئیژی) دا لہ ژنان دووری بکہن و مہچنہ لایان، تا پاک تہ بنہوہ، جا تہ گہر پاک بوونہوہ (خۆیان شوت)، لہوئیوہ کہ خوا فہرمانی داوہ بۆیان بچن و دہسیان لہ گہلّ تیکہلّ بکہن، خوا تۆبہ کارانی خۆش دہوی، ہہروہہا پاکانیشی خۆش دہوی ﴿۲۲۲﴾ ژنہ کانتان (لہ پاکیدا) جیی کشتو کالن بۆ ئیوہ، کہوابوو ہہر زہمان و ہہر جوڑہ بتانہوی (لہ پاکیدا) دہسیان لہ گہلّ تیکہلّ بکہن، (بہروبووہ کہی کہ منالہ) بۆ خۆتان پیش بخن، لہ خوا پہرواتان ہہ بی (و گوناح مہ کهن)، بزائن ئیوہ تہچنہ بارہ گای خوا (و بہلینسی تہم دیدارہ) بہ برواداران دراوہ ﴿۲۲۳﴾ سویند خواردنہ کانتان بہ خوا مہ کهنہ کہرہستہ بی کہ ریکای چاکہ کردنتان بی بیری، خۆپاریز بن و نیوہژیوانی خہلک بکہن و پیکیان بیئن، خوا فرہ بیسہر و زانایہ. (۲۲۴)

خوا بہو جوڑہ سویندہ پوپوچانہی سہرزہ کی بہ تاوانبار ناتانگری بہ لَام تہ گہر لہ قوولایی دلتانہوہ بی و بہ ٹاکاداری سویند بخون، خوا تہ تانگری، خوا زور لیبور و لہ سہرخویہ ﴿۲۲۵﴾ کہ سانج کہ سویند دہ خون کہ لہ گہل ژنہ کانیاں دہس تیکہ لئی نہ کہن، دہ بی چوار مانگ چاوہ پروان بن، جا تہ گہر (لہو ماوہ دا) گہرانہوہ (و سویندی ناہوقی خویان شکاند، تہ بی بزائن کہ) خوا خہتابہ خش و دل لاوینہ ﴿۲۲۶﴾ تہ گہر بو تہ لاق دانیش لی پراں، جا بہ راستی خوا بیسہر و ٹاگاہیہ ﴿۲۲۷﴾ ژنانی تہ لاق دراو (تہ بی) بۆ ماوہی سی جار تیکہ و تن (و پاک بوونہوہ لہ خوینی عوزر) چاوہ پروان بن (لہ سہر میردہ کہیان راوہستن)، بۆیان رہوا و حہ لال نیبہ تہوہی وا خوا لہ مندالندانیاں خولقاندوویہ تی بیشارنہوہ، تہ گہر بہ خوا و رۆژی بہری بروایان ہہ بی، میردہ کانیاں لہ (بیوانی تر) شیاوترن بیانگیرنہوہ تہ گہر مہ بہستیان ناشتی بی، ہہروہک ژنان تہرکی ژنایان لہ سہر شانہ، مافیشیان لہ سہر پیاوان ہہیہ، ہہروہا کہ پیاوان لہ سہر ژنایان ہہیہ، بہ لَام بۆ پیاوان پلہیہک مافی زیاتر ہہیہ، خوا فرہ بہدہ سہ لآت و لہ کارزانہ ﴿۲۲۸﴾ تہ لاق دانی ژن (تہ لاقی رہجعی) دوو جارہ، تہوسا یا تہ بی بہ چاکی ژن راگیردری یا بہ چاکی لیک جیا بنہوہ، بۆتان حہ لال نیبہ تہوہی وا پیتان داون لییان و ہر بگرنہوہ، مہ گہر تہوہ، ژن و پیاوہ کہ بترسن کہ نہ توان سنووری خوا راگرن، جا تہ گہر ترسان کہ سنووری خویان بۆ راناگیردری، گوناحیان لہ سہر نیبہ کہ ژن (ہ کہ) خوی بکریتہوہ (و دہس لہ مارہی ہہ لہ بگری و خۆ رزگار بکا)، تہوہ سنووری خویہ لئی تی مہ پرن، ہہر کہس لہ سنووری خوا تیپہری ہہر تہوانہن غہدرکاران (کہ لہ خویان سہتم تہ کہن) ﴿۲۲۹﴾ لہوہدوا (دوای دوو تہ لاقہ و گہرانہوہی بۆ جاری سیہم) ژنہ کہی تہ لاق دا، لہوہدوا (دوای تہ لاقی سیہم) تہو ژنہی بۆ رہوا و حہ لال نیبہ، مہ گہر میردی تر بکا (و دہستیسی لہ گہل تیکہ ل بکا، جا تہ گہر میردہ دووہ مہ کہ) تہوی تہ لاق دا، گوناحیان لہ سہر نابی تہ گہر بگہر پینہوہ لای یہ کتر (و بسنہوہ حہ لالی یہ کتر)، بہو مہر جہی وا بزائن کہ (لہ کہ ناری یہ کتر) سنووری خوا رادہ گرن، تہ مانہ سنووری خوان کہ خوا بۆ ہۆزی کہ ٹاگا و زانان بہیان و روونی دہ کاتہوہ ﴿۲۳۰﴾

ھەركاتى ژنەكانتان تەللاق دا و ئەوانىش بە ئاخىرىن رۇژى عىددەى خۆيان گەيشتن، جا ئەبى يا بە چاكي رايانگرن يا بە چاكي (لە حوزوورى دوو شايبەدى عادل) تەللاقيان بەدن، بۆ زيان ليدان و دەس دريژى کردن (ناشتيان مەكەنەو) و رايانمە گرن، ھەركەس ئەو كارە بكا، سستەمى لە خۆى كردووه، نيشانە كانى خوا بە كەم و بە سووك مەگرن، ئەو نيعمەتەى وا خوا پييدا بوون بيهيننەو ھە، ھەروەھا ئەو كتيب و زانست و لەكارزاني و حيكمەتەى بۆى ناردوون و بەوانە ئاموژگاريتان ئەكا (بیهيننەو ھە) و خوتان لە نافەرمانى خوا پياريزن، بزائن خوا بە ھەموو شتيك فرە زانايە ﴿۲۳۱﴾ ھەركاتى ژنەكانتان تەللاق دا و (عیددەى خۆيان تەواو کرد، لەو ھە كە بيانەوى شوو بە ميژدە پيشوو ھەكيان بکەنەو ھە مەنعیمان مەكەن، بەو مەرجهى بەدل بە چاكي پيک رازى بن، ئەمە دەستووريكە تەنيا ئەوانەى وا لە ئيو ھەروايان بە خوا و رۇژى بەرى ھەبە، پەند و ئاموژگارى لى وەر دەگرن، ئەم رينوينيانە بۆ ئيو چاکتر و خاوين و بە کەلکترە، ھەر خوايە ئەزانى و ئيو نازانن و بىئاگان ﴿۲۳۲﴾ دايكە كان دوو سالى رەبەق و تەواو بى كەم و زياد، شير بە منالە كانيان ئەدەن، ئەمە بۆ كەسيكە بيهوى دەورانى شيردان (بە منال) تەواو بكا، بۆ كەسى كە منالى بۆ لە دايك بوو ھە (باوك)، پيويسستە خوراك و پوشاكي دايك بە جورىكى شياو بەدا، ھيچ كەسى پتر لە تواناي خۆى تەكليفى لى ناكري، نە دايك (لەبەر دژايەتى لە گەل باوكدا) مافى زيان گەياندى بە منال ھەبە و نە (باوكيش) ئەو كەسەى كە منال بۆ ئەو لە دايك بوو، ئەگەر منال بابى نەبوو لەسەر ميراتكرانە جلك و بژيوى دايكە كە داببن بکەن، جا ئەگەر ئەو دووانە بە رەزامەندى يەكتر و تەگبیر کردن، بيانەوى منالە كە (زووتر) لە شير بگرنەو ھە، گوناحيان بۆ نيبە، ئەگەر ويستان دايەن بۆ منالە كەتان بگرن، گوناحتان لەسەر نيبە، ئەگەر ئەو ھى وا بەلئنتان داو ھە، بە جورىكى شياوانە بە دايەنە كەى بەدن، لە (نافەرمانى) خوا پاريزگاريتان ھەبى و بزائن خوا بۆو ھى وا ئەنجامى ئەدەن ئاگا و بينايە

﴿۲۳۳﴾

كەسانى كە لە ئىو دە مرن و ژناتىك بە جى دىلن، (ئەبى) چوار مانگ و دە رۆژ چاوه پروان بن (عیددە راكرن)، جا كاتى عیددە كە يان گە يىشتە ئاخىر، گوناحىك بۆ ئىو نىيە لە ھەرچى كە لە بابەت خۆيانەو بە، بە جورىكى شياو بىكەن (خۆيان لە پىاوانى تر مارە بكەن)، خوا بەو ھى دەيكەن ئاگايە ﴿۲۳۴﴾ گوناحىكتان لەسەر نىيە كە (ژنانى مىرد مردوو: بىوھژن) راستەو خۆ روت و راست و بى سى و دوو خوازىنيان بكەن، يا لە دلەو لە بىرپىن و مارەيان بكەن، بى ئەو ھى بىدركىنن، خوا ئەيزانى كە بە راستى ئىو (بە جورىكى سروشتى) لە دەروونەو ئەكەونە يادى ئەوان و بەلام لە نەينىدا بەلنيان پى مەدەن، مەگەر ئەو قسەى باش و شياويان لەكەلدا بكەن، بۆ مارە كردنيان لى مەبىرپىن (و بەلنى مارە كردنيان پى مەدەن) تا عیددەيان تەواو ئەبى، بزائن كە بە راستى خواتەو ھى وا لە دلتاندايە ئەيزانى، جا لەبەر ئەو لە نافەرمانى خوا لادەن و بترسن، بزائن بە راستى خوا لىبور و لەسەرەخۆيە (و لە سزا دانى لارىياندا بەتالووكە نىيە) ﴿۲۳۵﴾ ئەگەر ژنە كانتان تەلاق بەن مادام نىزىكىتان لەكەل نە كردبن و مارەيىەكتان بۆ ديارى نە كردبىتن، ھىچيان ناكەوئى، گوناحتان ناگاتى بە خۆشى بەوان شتىك بەن، ئەو ھى وزەى مالى ھەيە بە ئەندازەى تواناي خۆى، ئەو ھىش وا دەس تەنگە، بە ئەندازەى خۆى ديارىكى شياويان بەدەن، ئەمە لەسەر كارچاكان پىويستە ﴿۲۳۶﴾ ئەگەر ژنە كانتان بەر لەكەل نووستن، تەلاق بەن مارەيىتان بۆ ديارى كردبى، ئەبى نىو ھى ئەو ھى وا بۆتان ديارى كردوون (بياندەن)، مەگەر ئەوان (مافى خۆيان) ببەخشن، يا ئەگەر كەسە كە گرىى مارە كردنەكەى بە دەسە (و ھلى) ببەخشى، ئەگەر ئىو (پىاوان) لىسى ببورون (و ھەموو مارەيىەكەيان بەدەن)، لە تەقوا و خۆپاراستن نىزىكتەرە، لىبردوويى و كارچاكي لە نىوان خۆتاندا لە بىر مەبەنەو، خوا بەو ھى دەيكەن بىنا و ئاگايە ﴿۲۳۷﴾

بۆ ئەنجام دانی ھەموو نوێژەکان (بەتایبەت) نوێژی ناوەرێست تیبکۆشن و بە ئیتاعەتەوہ بۆ خوا ھەستەن (و نوێژ بخوینن) ﴿۲۳۸﴾ جا ئەگەر (لەبەر جەنگ یا شتێتر) ترسان، (نوێژەکەتان) بە پیادە یا بە سواری بخوینن، جا ئەگەر ترسە کہ لاچوو، یادی خوا بکەن (و نوێژەکانتان بخوینن)، ھەر وەک فیری کردن کہ لە بەرا ئەتاندەزانی ﴿۲۳۹﴾ کہسانی لەنگۆ لە ئیوہ لە سەر ھەمەرگدان، ژنانیک لە دوای خۆیان بەجی دێلن، ئەبێ راسپێرن ھەتا سالتیک مایە ئیانیان بۆ دا بین بکەن و تەرەیان ئەکەن، ھەتا سالتیک خەرجی ئەوانە بدەن، بەو مەر جەبی (لە مالمەمێرد) نەرۆن (مێرد ئەکەنەوہ)، جا ئەگەر رویشتن (مافی خەرج وەرگرتنیان بۆ نییە) گوناحیش لەسەر ئیوہ نییە، لەوہی لە بارەئە خۆیاندا بە شیاوی دەیکەن (وہ کو شووکردن)، خوا فرە بە دەسەلات و لە کارزانە ﴿۲۴۰﴾ بۆ ژنانی تەلاق دراو بەشی رەوای خۆیان ھەبە (کہ لە لایەن مێردەوہ ئەدری) بپارە لەسەر خۆپارێزان ﴿۲۴۱﴾ ھەر بەم پێشەش خوا نیشانەکانی خۆی بۆ ئیوہ روون دەکاتەوہ تا بە لکوو بیر بکەنەوہ و تیبگەن ﴿۲۴۲﴾ ئایا ئەتروانییە کہسانی کہ لە ترسی مەرگ بە ھەزاران کہس لە دیاری خۆیان رایانکرد و زیدی خۆیان بەجی ھیشت (بە بیانوی ئازارە تاعوون خۆیان لە خەزا دوور خستەوہ)، خوا پینی وتن: بمرن (ھەر بەو ئەخۆشییە مردن)، لە دواییدا خوا زیندووی کردنەوہ، دیارە خوا لە گەل بەرەئە مەرۆ خواوہن چاکەبە، بەلام زۆربەئە خەلک لە شوکرانە خۆ دەبۆیرن ﴿۲۴۳﴾ کێ مال و پارەئە خۆی بە دەس قەرەز (یارمەتی یەکتەردان بە نۆرە) بێسوود، لە رێگای خوا دەدا (بە داماوان) ھەتا خودایش چەند ئەوندەئە بداتەوہ، کہم بۆیوی و فرەعانەش ھەر بە دەس خوایە ھەمووش دەگەرێندرینەوہ لای ئەو

﴿۲۴۵﴾

ئاخۇ نەتدى و لە كاروبارى تاقيميك له نه جيبزاده كان له تۆره مه و بنه چه كه و رچه له ك و له بهرەى ئيسرائيل ئاگادار نەبووى كه دواى مووسا به پيغه مبهرى خويان (ئەشموئيل) وت: پاتشايە كمان بۆ ديارى بكة تا (له بن فرمانى ئەوا) له رپگاي خوادا جهنگ بكهين، پيغه مبهره كهيان وتى: پيو وا نيبه، ئەگەر دەستوورى جهنگتان پي بدري (شان نەدەنە بهرى و نافەرمانى بكهين)، ئەوانيش وتيان: (چلۆن) و چمانه كه له رپگاي خوادا جهنگ نەكهين، كه چى ئيمهيان له مالى و منالمان (جيا كرده وه و) ئاوارهيان كردهوين؟ به لام كاتى كه فرمانى خەزا كردهيان پي درا، بيچكه له ژمارهيه كى كه مەموو روويان وەرگيپرا (و مليان بادا)، خوا سه بارەت بهوانه ي وا له خويان سستم ئەكەن، فرە ئاكا و زانايه ﴿۲۴۶﴾ پيغه مبهرى ئەوان (ئەشموئيل) بهوانى وت: خوا بۆ پاتشايه تى تالوتى بۆ ئيوه ناردوه (تالوت زانا و ئازا بوو، به لام بي درا و دەشته كى بوو)، وتيان: كوا ئەو شايانى ئەم فرمانه يه؟ كه ئيمه زۆر له و شياوترين و به داراييش له و زاف و زيده ترين و ئەو داراييه كى نيبه، (ئەشموئيل) وتى: خوا تالوتى هەلبژاردوه (و كردهويه ته فرمانده له سەر ئيوه) و زانست (وزەى) قەلافه تيشى بۆ زياد كردهوه، به هەركەس كه خوا بيهوئى، مولىك و دەسه لات و حوكومەتى خۆى پي ئەدا، زانستى خوا پەره دار و فرە زانايه ﴿۲۴۷﴾ پيغه مبهرى ئەوان (ئەشموئيل) بهوانى وت: بهراستى نيشانه ي پاتشايه تى (تالوت) ئەوه يه كه سندوقى عهد و پەيمان تان بۆ دى كه هۆى دلنيايى ئيوه ي له لايەن پەره رينه رتانه وه تيدايه، له گەل هەندىك له كەله پوور و ميراتى خاندانى مووسا و هاروون كه مه لائىكه گرتوويانه به سەر شانە وه، له مه دا نيشانه يه كى (پوون) بۆ ئيوه هه يه، ئەگەر بروادار بن ﴿۲۴۸﴾

جا کاتی تالووت له شکره کهی (له شار) برده ده ری و خستییه سهر ریگا وتی: خوا به رووباریک تاقیتان ده کاته وه، هه رکه س له و ئاوه بخواته وه له من نییه، هه رکه سیش لیی نه خواته وه له منه، مه گه رکه سی که هه ر لاویچییک (و لامشت و مستیک) له و ئاوه هه لینیجینی و بیخواته وه، جا هه موو له و ئاوه یان خوارده وه، ته نیا که می له وانه نه بی (که به قسه ی تالووتیان کرد)، جا دوا ی ئه وه که تالووت و ئه و که سانه ی که پروایان هینابوو، له روباره که په رینه وه، وتیان: ئه مرۆ ئیمه وزه ی جهنگ کردنمان له که ل جالووت و له شکره که یدا نییه، (به لام) ئه وانه ی وا ئه یانزانی که (له رۆژی به رییدا) ئه چنه دیداری خوا (و پروایان به پشتیوانی خوا هه یه)، وتیان: زۆر جارن دهسته یه کی که م به فرمان (و یارمه تی خوا) به سهر دهسته یه کی زۆردا زال بووه، خوا له که ل تابشت هینه رانه ﴿۲۴۹﴾ کاتی (تالووت و له شکره که ی) له به رانه ر جالووت و له شکره که ی ده رکه وتن (و سه نگه ریان گرت)، وتیان: ئه ی په روه ری نه ری ئیمه! تابشت هینانمان به سه را بریژه و پیمان پته و رابگره پچه قین (نه له رزین)، به سه ر هۆزی کافراندا سه رمان بخه ﴿۲۵۰﴾ به یارمه تی (و فرمانی) خوا دوژمنیان په تاند و شکاند و داود، جالووتی کوش و خوا پاتشایه تی و له کارزانی به و (داود) دا، له وه ی ویستی خوا فییری کرد، ئه گه ر خوا هه ندی له ئاپوره ی خه لک به (دهستی) هه ندی تر ته رتوتوونا نه کا و له ناو نه با، خراپه زه وی دانه گری، به لام خوا خاوه ن چاکه یه به سه ر خه لکی جیهانیاندا ﴿۲۵۱﴾ ئه مانه نیشانه کانی خوان که به هه ق به سه ر تۆدا ئه یخوینینه وه، به راستی تۆ یه کیک له پیغه مبه ران و له په وانه کراوانی ﴿۲۵۲﴾.

ئەو پیئەمبەرانی هیندیکیانم بەریتتر لە هیندیکیان گرت، خوا لە گەل هەندی ئەوانە (وەک موسا) قسە کردوو، پلە و پایە هەندیکی برده سەری، بە عیسا کوری مەریەم نیشانە ی روونمان دا و بە گیانی پیروزی خۆمان پینشتیوانیمان لی کرد، ئەم خەلکانە لەدوای ئەمە ی ئەو کشت نیشانە پرونانەیان بۆ هات؛ بەلام ئەوان لە نیسو خۆدا دژایەتی یە کتریان کرد و پیکنەهاتن، هەندی ئەوان برۆای هینا و هەندی تریان لە برۆا هینان حاشایان کرد. ئەگەر خوا بیویستبا، پیکەو هەنگیان نەدە کرد، بەلام خوا ئەو ی بیەوی بە ویستی خۆی ئەنجامی ئەدا ﴿۲۵۳﴾ ئە ی کەسانێ کە برۆاتان هیناوه! لەو رۆزییە ی وا بە ئیوهم داوه بیبە خشن بەر لەو ی رۆژیک بگا کە کرین و فرۆشتنی تیدا نیبە (تا بە دراو خۆتان بکرنەوه) نە دۆستایەتی (سوودی هەبە) و نە تکا و پارانەوه (چونکە شیایوی تکا بۆ کردن نین) خوانەناسان هەر ئەوانن ستەمکار ﴿۲۵۴﴾ ئەللا (زاتیکە داگری هەموو جۆرە سفاقی کەمالە) کە هیچ خوایی نیبە بیجگە لەو، کە زیندوو و راوہستاو بە زاتی خۆیەتی، هیچ کاتی وەنەوز و خەوہنووچکە نایبەتەوه، نە دەرازی و نە (چۆرت) و خەو دایناگری هەر بۆ ئەوه، ئەو ی لە ئاسمانان و زەویدا، کێبە لە لای ئەو (لە رۆژی بەریدا) بتوانی تکا بکا، مەگەر بە ئیزنی ئەو، ئەو ی لە بەردەسیاندا، ئەو ی لە پشت سەریاندا، ئەیزانی (رابوردوو، ئیستا و دوارۆژی خەلک بۆ زانیی خوا یە کسانە)، کەس بە (پلە ی) زانستی خوا پە ی نابا، مەگەر ئەوانە ی خوا بیەوی، تەختی (فەرمانرەوایی) ئەو ئاسمانە کان و زەوی داگرتو، پراگرتن (و پاراستنی) ئەوانە بۆ خوا گران و سەخت نیبە، پایەبەرز و مەزن هەر خوایە ﴿۲۵۵﴾ لەم دینەدا بە زۆر داسپاندن نیبە، چونکە رێگای راست (و برۆا) لە رێگای خوار و گومرایی هاویر و جیا کراوہتەوه هەرکەس لە تاغوت نەبان بۆ و برۆا بە خوا بیئنی، بە هەقیقەت چنگی لە هەنگلیکی پتەو لە برۆا و باوهرێکی بی زەوال و پتەو قایم کردوو کە ناپسی و لە ناو ناچی، خوا بیسەر و فرە زانا و ئاگایە ﴿۲۵۶﴾

خو یار و یاوهری کەسانیکە کە برۆایان هیئاو، ئەوانە لە تاریکییەوه ئەباتە بەر رووناکی (تیشکی برۆا)، کەسانێ کە کافر بوون، یار و یاوهری ئەوان تاغووتە، ئەوانە لەبەر نوور و رووناکییەوه ئەبەنە تاریکی و تنۆکی، ئەوانە خەلکی ئیو ناگرن و بۆ هەمیشەش لە ناو ئاگرا ئەمیننەوه ﴿۲۵۷﴾ ئایا نەتروانییە ئەوەی (نمروود) کە لە گەل ئیبراھیمدا لەبابەت پەرورەندەییەوه قسە و جوابەجەنگی دەکرد، چونکە خوا پاتشایی و دەسلەلاتی پێدایوو (جا لەبەر ئەوە نمرودی کورپی کەنعان خۆی قەف کرد و پرسى: پەرورەینەرت کییە؟) ئەودەم ئیبراھیم وتی: پەرورەینەری من ئەوێیە زیندوو ئەکاتەوه و ئەمریئى (نمرودیش) وتی: منیش زیندوو دیلمەوه و ئەمریئىم (دوو زیندانی هیئاو، یەکیانی ئازاد کرد و یەکیانی کوشت)، ئیبراھیم وتی: خوا رۆژ لە خۆرەلاتەوه دینى، جا (ئەگەر راست ئەکەى) تۆ لە خۆرئاواوه بیهێنەوه، جا (لێرەدا کابرای خوانەناس حەبەسا و خوستى لى برآ، خوا تاقمى ناحەقیکاران ریتوینى ناکا ﴿۲۵۸﴾ یا وەکوو کەسێ (عوزەیر) کە بە قەراخ ئاواویەکی وێرانە (بیت المقدس) دا تێپەر بوو، لە حالیکدا کە چۆل و دیوارەکانیشی بە میچەوه تیکتەپیبوو (ولاشە و ئیسک و پرووسکێ زۆریش کەوتبوو، لە دلەوه) وتی: خوا چلۆن دواى مردن ئەمانە زیندوو ئەکاتەوه؟ (لەو بیرەدا بوو کە) خوا مراندی و سەت سال بى گیان بوو، جا (دواى سەت سال) زیندوو کردەوه، (لێی پرسى و وتی: چەندت پى چوو؟) (لە وەلاما) وتی: رۆژیک یا برە رۆژیک، (خوا) فەرمووی (وا نییە) بەلکوو سەت سالت پى چوو، برۆانە خواردەمەنى و خواردنەوه کەت کە مەزە و رەنگیان نەگۆراوه، هەرودها برۆانە گویدرێژە کەت (تا بزانی چلۆن مردوو زیندوو ئەکەینەوه)، بۆ ئەوەی تۆ لە (مەعاد) بکەینە نیشانە بۆ خەلک، هەرودها بۆ ئیسقانی کەرە کەت برۆانە کە چلۆن تیکیان دەخەینەوه و گوشتیان تى هەلده کیشین، جا کاتى (زیندوو بوونەوهی مردووی) بۆ روون بۆوه، وتی: ئەزانم خوا بەسەر هەموو شیکدا بەتوانا و بەوزەیه ﴿۲۵۹﴾

(بینه وه بیر) ئەو دەمە ی که ئیبراهیم فەرمووی: ئە ی پەرورەندە ی من! پیم نیشان بدە چلۆن مردوو زیندوو دە که یته وه؟ خوا فەرمووی: مە گەر بروات نە هیئاوه؟ (ئیبراهیم) وتی: بە ئی، بە لام بۆ ئەو ی دلنیا بم، (خوا) فەرمووی: چوار مەل بگره و (سەریان بپرە) گۆشتیان لیکبده، جا لە سەر هەر که ژیک کوتی لەوانه دان، له دوا ییدا بانگیان بکه، به فرکه دینه وه لات، بزانه خوا خاوهن دەسه لات و له کارزانه ﴿۲۶۰﴾ کهسانی که مائی خۆیان له ریگای خوا ئە به خشن، هەر وه کوو دانه (تۆمی که) که حەوت گۆله (گەنم) بروینی، که له هەر گۆلی کدا سەت دانه (گەنم) ی پیوه بی، خوا بۆ هەر کهس که بیه وی (و شیاویش بی) چەن بە رابەر زیاد ی ئە کا، چاکە ی خوا یه کجار زۆر و پەرە داره و خوا فرە زانا و ئاکایه ﴿۲۶۱﴾ کهسانی که مائی خۆیان له ریگای خوادا ئە به خشن و به چاویاندا ناده نه وه و ئازاری به وانه ناگه یه نن، جهزای (چاکه یان) لای خوا (له بەرچاو گیراوه) نە ترسیان بۆ هه یه و نه خەفه تباریش ئە بن ﴿۲۶۲﴾ قسه ی خۆش و دل نشین (له بە رابەر نیاز مە ندانا)، لی بوورین، له توورە بوونی ئە وان و لی خۆش بوون) له به خشین که ئازاری به دوا دا بی باشتره، خوا بی نیاز و له کاردا به کاوه خۆ و له سه ره خۆیه ﴿۲۶۳﴾ ئە ی کهسانی که برواتان هیئاوه! خیر کردن و به خشی خۆتان به منەت دانان و ئازار گە یاندن به فیرو مە دن، هەر وه کوو که سی (مە بن) که به رووینی له بهر خەلک مائی خۆی ئە به خشیته وه و بروای به خوا و رۆژی به ری نییه، جا کاری ئەو هەر وه کوو تاشه به ردیکی زۆر لوسه هە ندی و خۆلی له سەر بی (و تۆمیشی لی چنדרابی) و بارانی توندی لی بدا و بیشواته وه، جا هەر تاته به ردیکی رهق و رووتی لی بیلیته وه، ئەوانه له کاری (خیری) که کردو یانه ناتوان شتی به دەس بینن، (قانزاجی بۆیان نە بووه) خوا تا قمی خوانه ناسان رینوینی ناکا ﴿۲۶۴﴾

کاری کەسانێ کە مائی خۆیان ئەبەخشن بۆ ڕەزای خوا و پتەو کردنی دلێان بە برۆا، خێرە کەیان، هەر وەکوو باخیکە لەسەر گردیکی بەرز بێ، درشتەبارانی پەلەیی لێ کەوێ، دوو بەرابەر بەر بەدا، ئەگەر درشتەبارانی بە پەلەیشی لێ نە کەوێ (بە سەرا نەبارێ) نەباران تیراوی بەکا خوا بە کاری ئێوە بینایە ﴿۲۵۶﴾ ئایا هیچ یە کە لە ئێوە پێی خۆشە کە باخیکێ لە دار خورما و تری هەبێ کە بە ژێر دارەکانیدا شەقە جۆ و چۆمە ئاو بە خورپروا، بۆ ئەو لەو باخەدا هەموو جۆرە میوەیە کیش هەبێ؟ پیریش بووی و منالی بچووک و بێ هیزی سەر وییچکە ی بە توشەو هەبووی، جا لە ناکاو گێژە لووکە ی بە ئاگرەو لێی بەدا، جا گر بگرێ و بسووتێ؟ خوا بەم جۆرە نیشانەکانی خۆی بۆ ئێوە ڕوون دەکاتەو، تا بە لکوو بیری خۆتان بخەنە کار ﴿۲۶۶﴾ ئە ی کەسانێ کە برۆاتان هیناوه! لە بەشی پاکی مائی کە (بە بازرگانی) بە دەستان هیناوه، هەر وەها لەو ی وا لە زەوی بۆم ڕواندون ببەخشن و بە دوا ی بەشە قەلب و (و بێ با یە خەکاندا) مەرۆن، بۆ ئەو ی لێی ببەخشن، کە ئەگەر بە خۆتانی بدەن وەریناگرن، مەگەر لە خەوش و خۆلە کە ی چا و بنوو سینن، بزانتن کە خوا (لە بەخششی ئێوە) بێ نیازە و (لە هەموو باریکەو ه) شیاوی ستایشە ﴿۲۶۷﴾ (لە کاتی بەخشیندا) شەیتان (ترسی) تەنگ دەستیتان و بەر دەنی و فەرمانتان پێ ئەدا کە کاری ناشیاو (رژدی و بەختلی و بەد فەری) بکەن، هەرزانی و شت زۆری و فەرمانە لای خوا یە و بەلینی لێ خۆش بوون و خۆشی ژیان و زۆر بوونی (مالتان) پێ ئەدا (کە ئێوەش ببەخشن)، خوا زاتیکێ (خاوەن چاکە و نعیمەتی) پەردەدار و فرە زانا و ئاگایە ﴿۲۶۸﴾ بە هەر کەس (کە خوا) بیەوێ لە کارزانی پێ ئەدا و بە هەر کە سیش کە لە کارزانی و زانست بدرێ، بە هەقیقەت خێری زۆری پێ دراوه، بێجگە لە خاوەن بێر و ژیرەکان، کە سێ تر (جوان) بیری لێ ناکاتەو و پەندی لێ وەرناگرێ و ئامۆژگاری لێ فیر نابێ ﴿۲۶۹﴾

هەر مائیکی ئەیکەنە خێر یا نەزر بۆ خوا و لە قەبەڵ خوای ئەکەن، خوا پێی ئەزانێ، بۆ
خوانەناسان یارمەتیدەری نییە ﴿۲۷۰﴾ ئەگەر بەخشینە کانتان بە ئاشکرا بیدەن، ئەو زۆر
باشە، ئەگەر بە نەپینیش (بە دزیووە) بیدەن بە فەقیران، بۆ ئیووە خێری زۆرتەرە، خوا (بە مە)
هەندێ لە بەد فەرییە کانتان ئەپۆشی، خوا سەبارەت بەوەی ئەیکەن بە کاکلە کە ی ئاگا و زانیە
﴿۲۷۱﴾ (ئە ی پیغە مەبەرا) خستنه سەر رپی ئەوانە (بە زۆر) لەسەر تو نییە، بەلام هەرکەس کە
خوا بیەوی رپینویی ئەکا، هەر شتیکی چاک کە دەبەخش (خپەرە کە ی) بۆ خۆتانه (کەوابوو)
تەنیا بۆ رەزای خوا ببەخشن، هەر شتیکی چاک کە ئەبیەخشن، خپری چاکە کە ی ئەگاتەو بە
خۆتان، سەمتان لئ ناکری (و لە مافتان کەم ناکریتەو) ﴿۲۷۲﴾ (بەخششە کانیان) بۆ
هەژارانه، ئەوانە ی وا لە رپگای خواپەرستیدا بچ دەرتان ماونەتەو و هیزی دەرکەوتنیان نییە
(کارگەلیکی وەکوو خەزا، دەربە دەری، موهاجرەت)، خویندن، برستی کارکردنی لئ بردوون،
ناتوانن (بۆ رۆزی بە دەس هینان) بە زەویدا بگەرین، لەبەر حەیا بە خۆ بوون، مرقشی ناگا (و
نەشارەزا) لایان وایە ئاتاج نیین و ئەوانە بچ نیازن (بەلام هەژاری) ئەوان بە سیمایاندا دیارە و
دەیانناسییەو، بە زۆر و چەنە لیدان شت لە خەلک داوا ناکەن و نایسینن، هەر شتیکی باش کە
بیکەنە خپەر و خیرات، فرە خوا پێی ئەزانێ و ئاگایە ﴿۲۷۳﴾ کەسانێ کە مائی خۆیان بە شەو
یا بە رۆژ، بە نەپینی و بە ئاشکرا ئەکەن بە خپەر لە رپی خوادا، پاداشی چاکە ی ئەوان لای
پەرورندەیانە و هیچ ترسیکیان بۆ نییە، نە خەفەتیش ئەخۆن ﴿۲۷۴﴾

کەسانێ کە نزوول: (سووت) تەخۆن، لەو دنیا راست نابنەو، مەگەر وەکوو کەسێ کە شەیتان دەسی لێ وەشانەبێ و نەتوانی خۆی راگری (هەر بەم لا و ئەولادا بکەوێ، وەک شەپلە لێی دابێ وایە)، ئەم (سزایە) لەبەر ئەوەیە کە وتیان مامەڵەیش (کڕپین و فرۆتەنیش) هەر وەکوو (نزوولە: سووت خۆرییە) کەچی خوا سەودای پەوا دیوێ و نزوولی بە ناپەوا داناو، جا ئەگەر کەسێ ئامۆژگاری خۆی پێ بگا و لە نزوول خۆری دەس هەڵبگری، نزوول کەسێ کە لە بەرا دەستی کەوتبوو، هی خۆیەتی (دەبەخشری)، خوا بە کاری پادەگا، بەلام هەرکەس بگەریتەو (سەر نزوول خۆری) خەلکی نیو ئاگرن و بۆ هەمیشەش تێیدا قەتیس ئەمێنەو (۲۷۵) خوا پیتی نزوول کەم ئەکاتەو و لە ناوی ئەبا و پیتی خێر و خێرات خێری زیاد ئەکا، خوا هیچ مرۆڤێکی سپلە و تاوانبار و پینەزانی خۆش ناوی (۲۷۶) کەسانێ کە بروایان هیناوە و کردەوی چاکیان ئەنجام داو و نوێیان بەجێ هیناوە و زەکاتیان داو، پاداشی چاکیان لای پەرودەرییەریان، مەترسیان بۆ نییە و خەفەتیش ناخۆن (۲۷۷) ئەی کەسانێ کە پرواتان هیناوە! لە خوا بترسن، ئەو نزوول و سووتی وا لەسەر خەلکتان ماوێ دەسی لێ هەلگرن، ئەگەر بروادارن (۲۷۸) جا ئەگەر دەس (لە سووت خۆری) هەلنەگرن، جاری جەنگ کردن لەگەڵ خوا و پینەمبەریدا بدەن، ئەگەر پەشیمان بن و تۆبە بکەن، دەسمایە کانتان (بەنەما دەسمایە)، بێ سووت هی خۆتانه (بەم جۆرە) نە ستم ئەکەن، نە ستمەشتان لێ دەکری (۲۷۹) ئەگەر (قەرزاریش) تەنگ دەس و نەدار بوو، جا تا وزە مائی پەیا ئەکا، مۆلەتی بدەنێ، ئەگەر (توانای دانەوی نەبوو) بیبەخشن بۆ ئێوە باشتەر، ئەگەر (چاکی ئەم کارە) بزانتن (۲۸۰) لە رۆژێک خۆ پیاڕیزن کە تێیدا ئەگەر پیندەرییەو بۆ لای خوا، لە دواییدا هەرکەس ئەوێ ئەنجامی داو بە تەواوی سزای کردەویان ئەدریتەو و ستمەیان لێ ناکری (۲۸۱)

ئەى كەسانى كە پرواتان هیناوه! كاتى كە قەرزو قۆلەى ماوه دارتان لە گەل یە كتر کرد، بینوسن و بیخەنە نیو قاقەز، ئەبى نووسەرە كە (ئەو سەنەد و بەلگە نامە یە) دادگەرانه (و واقیعی) بینوسى، كەسى كە ئەتوانى بنووسى، نابى لە نووسینی (ئەو جۆرە سەنەدانە) خو ببویرى و تەنەخى بكا و خو بگرى، هەر وه كوو خوا فیری کردوو، ئەبى بینووسى، ئەو كەسەى وا قەرزى لەسەرە و قەرزدارە (بە نووسەرە كەى) بلنى، لە خوا بترسى و هیچ بە جى نەیه لنى و كەمى نەكاتەوه، جا ئەگەر ئەوهى وا قەرزى لەسەرە كەمئاو زە یا بى هیزە: یا (لە روانگای ئەقلەوه) كز بووه، یا نەیدەتوانى ئەوهى پىویستە بچیتە نیو قاقەز بە یانى بكا و بیلنى، ئەبى سەرپەرستى ئەو (لەباتى ئەو) دادگەرانه (و بى كەم و كۆرپى بە نووسەرە كەى) بلنى، هەر وه ها دوو شایەد لە پیاوانى خۆتان (لە موسلمانان بو ئەم كارە) بكەنە شایەد، جا ئەگەر دوو پیاو دەست نەكەوت، پیاویك و دوو ژن كە نیو پیمان رازى بن (ئەو دوو ژنە شایەدە ئەبى پىكەوه بن) تا ئەگەر یە كىكیان لەبیری چوو، ئەوى تریان بیخاتەوه بیری، هەر كاتى شایەدە كانیان بو شایەدى دان بانگ كرد، نابى خو ببویرن و خو بگرن، لەش قورسى بكەن (قەرز) كەم یا زۆر كە ماوه دار بى لە نووسینی لەشگرانى و تەمەلى مەكەن (هەر بینووسن)، مەوداكەشى دیارى بكەن، ئەمە بو ئیوہ لای خوا دادگەرانه ترە و بو شایەدى لەسەر دان راستتر و یارمەتیدەر ترە، لە دوودلى نەهیشتن نیزیكترە، مەگەر كرىن و فرۆشتنى كە نەغد بى كە لە نیو خۆتان دەس بە دەسى پى ئەكەن، جا ئەگەر (نەغد بوو) گوناحتان بو نییە كە نەینووسن، هەر كاتى ئەكرن و ئەفرۆشن شایەدى لەسەر بگرن، نابى بە شایەد و نووسەر زىانى بگا، ئەگەر وا بكەن (زىان بە نووسەر یا شایەد بگەیینن)، بو ئیوہ گوناحە و لە فرمانى خوا دەر كەوتوون، لە خوا بترسن، خوا (زانستان) فیر دەكا، خوا بە هەموو شتىك فرە زانایە ﴿۲۸۲﴾

ئەگەر لە سەفەرا بوون و نووسەرتان دەست نەکەوت (لەباتی نووسراوە) بارمته وەرگرن، جا ئەگەر پرواتان بە یە کتر هەبوو، بارمتهی ناوی، ئەو کەسە و دنیایی پی کراوە (لە کاتی خۆیدا) قەرزە کە (بە خاوەنە کە)، خۆی بداتەو لە خاویە کە پەرودینەریەتی پەرۆی هەبێ، شایەدی بوونی خۆیان نەشارنەو، هەرکەسێ شایەدی دان بشاریتەو بە دل تاوانبار و گیرۆدە، خوا بەوێ ئهـنجامی ئەدەن فرە زانیە ﴿۲۸۳﴾ ئەوێ و لە ئاسمان و زەویدایە هی خوا، ئەوێ و لە دلتاندا، ئاشکرای بکەن یا بیشارنەو، خوا لەو بارەو لە ئیو دەپرسیتەو، جا هەرکەس کە بیوێ لینی خۆش ئەبێ (و ئەبێ خشی)، هەرکەسێش بیوێ جزیای ئەدا، خوا بەسەر هەموو شتی کدا بەتوانا و بەوێهە ﴿۲۸۴﴾ ئەم پیغە مەبەرە بەوێ و لە لای پەرودینەریەو بۆی هاتوو، برۆی هیناوە (برۆی بە کاری خۆی هەبێ)، برۆادارانیش هەموویان بە خوا و بە مەلائیکە و بە کتیبە ئاسمانیەکان و بە پیغە مەبەرانێ خوا برۆیان هەبێ و هیچ جیاوازیەک لە نیو یەکیک لە رەسوولانی خوا دانانین، (لە بەرامبەر فرمانی خوا) ئەلین: بیستمان و فرمانبەرین (و چاوەروانی) لی خۆش بوونی توین، ئە پەرودینەری ئیمە! گەرانه و هەشمان بۆ لای توێهە ﴿۲۸۵﴾ خوا ئەرکی لە توانا بەدەر لە کەس ناکا، مەگەر بە ئەندازە هی و توانایی ئەو کەسە خۆی، هەرکەس هەرکاری (چاک) بکا لەبەر خۆی کردوویەتی، و هەرکاری (بەدەرانە) کردبێ، بە زیانی خۆیەتی؛ ئە پەرودینەری ئیمە! ئەگەر ئیمە لە بیرمان چوو یا هەلەمان کرد، لیمان مەگره؛ ئە پەرودینەری ئیمە! باری قورس مەخە سەرمان، هەرۆکوو خستیووتە سەر ئەوانە بەر لە ئیمە بوون؛ ئە پەرودینەری ئیمە! ئەرکی و لەو زەماندا نییە مەبێخە سەرمان، لە گوناخمان خۆش بە و بمانخە بەر مەغفیرەتی خۆت، رۆحمان پی بکە، جا بەسەر هۆزی کافراند زالممان بکە و یارمە تیمان بەدە ﴿۲۸۶﴾